

รายงานประจำปี 2562

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

75/10 ถนนพระรามที่ 6 แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400

โทร. 0-2202-3555, 0-2202-3565, โทรสาร 0-2644-8746

www.dpim.go.th

สารอริบตี

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

ในปีงบประมาณ 2562 ที่ผ่านมา กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ยังคงเดินทางขับเคลื่อนภารกิจ ในการจัดท้าวัตถุติบให้แก่อุตสาหกรรมอย่างต่อเนื่อง เพื่อตอบสนองต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจและความต้องการใช้วัตถุดิบแร่ในภาคอุตสาหกรรมในช่วงที่ผ่านมา ตลอดจนการรองรับความไม่แน่นอนของเศรษฐกิจโลกที่ได้รับผลกระทบจากหลายปัจจัยซึ่งรัฐบาลได้เล็งเห็นความสำคัญในการขับเคลื่อนการลงทุนเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศ และพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษต่าง ๆ เช่น ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) เพื่อยกระดับโอกาสทางเศรษฐกิจ และสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในระยะยาว ซึ่งภายหลังจากประสบผลสำเร็จ ในการผลักดันให้มีการกำหนดเขตแหล่งแร่เพื่อการทำเหมืองในระยะเริ่มแรกของการเปลี่ยนผ่านของแผนแม่บทบริหารจัดการแร่ พ.ศ. 2560 – 2564 โดยดำเนินการควบคู่ไปกับการเดินทางส่งเสริมให้ผู้ประกอบการในกำกับดูแลให้มีมาตรฐานการประกอบ การที่สูงขึ้น เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สามารถอยู่ร่วมกับสังคมและชุมชนได้ผ่านโครงการต่าง ๆ อาทิ CSR-DPIM Green Mining การพัฒนากลไกการกำกับดูแล ส่งเสริมการมีส่วนร่วมเพื่อการเฝ้าระวังและติดตามคุณภาพสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง และกิจกรรมเหมืองแร่ปลอดภัยห่วงใยประชาชน รวมทั้งยังมุ่งเน้นการศึกษาวิจัย และพัฒนาเทคโนโลยีสีเขียว เพื่อสนับสนุนการนำวัสดุเหลือใช้ และของเสียกลับมาเป็นวัตถุดิบทดแทนแก่อุตสาหกรรม หรือที่เรียกกันว่า “การทำเหมืองแร่ในเมือง : Urban Mining” อันจะก่อให้เกิดการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าตามแนวคิดเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) เพื่อหมุนเวียนการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด ลดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติใหม่ ลดการเกิดขยะ และปัญหามลพิษต่อสิ่งแวดล้อม โดยการพัฒนาเทคโนโลยีสีเขียว ในปี 2562 ที่ผ่านมา ยังเป็นส่วนหนึ่งในการสนับสนุนพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในจังหวัดระยอง ชลบุรี ปราจีนบุรี สมุทรปราการ สมุทรสาคร และปราจีนบุรี อีกด้วย

**กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ พลิกค้นก้าวสำคัญ
ของการจัดหาและเชื่อมโยงการใช้วัตถุดิบให้แก่ภาคอุตสาหกรรม
การยกระดับอุตสาหกรรมแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน
มีระบบการขับเคลื่อนเศรษฐกิจหมุนเวียนและระบบเศรษฐกิจสีเขียว
ที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม”**

นอกจากนี้ ยังได้ผลักดันการดำเนินการตามนโยบายของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ในการจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการบริหารจัดการวัตถุดิบ ดำเนินการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตแร่คุณภาพสูงและโลหะขั้นสูงที่ใช้ ในอุตสาหกรรมศักยภาพ ตลอดจนส่งเสริมให้ผู้ประกอบการ นักลงทุน หรือผู้ที่สนใจเข้ารับการถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตวัตถุดิบขั้นสูง เพื่อเพิ่มคุณภาพวัตถุดิบให้มีมูลค่าเพิ่มขึ้นในเชิงเศรษฐกิจ สำหรับเป็นวัตถุดิบทดแทน หรือวัตถุดิบที่มีความต้องการใช้ในอุตสาหกรรมศักยภาพ อันจะเป็นการยกระดับศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในอนาคต และผลักดันให้การพัฒนาอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานของประเทศสามารถอยู่ร่วมกับการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ได้อย่างยั่งยืนมากยิ่งขึ้น

สุดท้ายนี้ ผมขอขอบคุณคณะผู้บริหารและบุคลากรของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ทุกท่านที่ได้ร่วมกันปฏิบัติงานอย่างเต็มกำลังด้วยความเสียสละเพื่อประโยชน์แก่ส่วนรวม รวมทั้งขอขอบคุณภาคส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งหน่วยงานราชการ ผู้ประกอบการ และเครือข่ายภาคประชาชนที่ได้ร่วมกันดำเนินการกิจของกรมให้สำเร็จลุล่วงได้เป็นอย่างดี ตลอดช่วงเวลาที่ผ่านมา ผมหวังเป็นอย่างยิ่งว่าเจ้าหน้าที่ทุกภาคส่วนขององค์กรยังคงมุ่งมั่นร่วมกันขับเคลื่อนภารกิจเหล่านี้ด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต เพื่อประโยชน์ของประชาชนและประเทศไทย เช่นนี้สืบไป

(นายวิษณุ ทับเที่ยง)

อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

สารบัญ

สารจากอธิบดี

ส่วนที่ 1

ข้อมูลขององค์กร

■ ทำเนียบผู้บริหาร	5
■ ประวัติความเป็นมา	9
■ สัญลักษณ์ขององค์กร	10
■ วิสัยทัศน์/พันธกิจ/ค่านิยม	11
■ แผนปฏิบัติการ/เป้าหมาย/แนวทางการพัฒนา	12
■ โครงสร้างและพระราชบัญญัติ	14
■ อัตราค่าจ้าง	15
■ พื้นที่ในความรับผิดชอบของสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน และการเหมืองแร่ เขต 1-7	16
■ สถานที่ตั้ง ส่วนกลางและส่วนภูมิภาค	17
■ สถานประกอบการที่อยู่ในความรับผิดชอบ	18

ส่วนที่ 2

ข้อมูลทางการเงิน

■ งบประมาณรายจ่าย	20
■ งบแสดงฐานะการเงิน	23
■ งบแสดงผลการดำเนินงานทางการเงิน	25

ส่วนที่ 3

ผลการดำเนินงานที่สำคัญ

■ แผนยุทธศาสตร์	27
■ การประเมินส่วนราชการตามมาตรการปรับปรุงประสิทธิภาพ ในการปฏิบัติราชการ	28
■ ด้านอุตสาหกรรมเหมืองแร่	30
■ สถิติมูลค่าการผลิต การใช้ การส่งออกและการจัดเก็บรายได้	31
■ การขับเคลื่อนการประกอบการอุตสาหกรรมเหมืองแร่และ อุตสาหกรรมพื้นฐานสู่อุตสาหกรรมสีเขียว	34
– การส่งเสริมให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน เข้าสู่มาตรฐานอุตสาหกรรมสีเขียวและเหมืองแร่สีเขียว	35
– การส่งเสริมอุตสาหกรรมเหมืองแร่ให้มีมาตรฐานสากลเพื่อความปลอดภัย ต่อสังคม	37
– การขึ้นทะเบียนผู้ควบคุมการใช้วัตถุระเบิดในงานเหมืองแร่	40
– การพัฒนาระบบฐานข้อมูลรังวัดหมู่เหมืองด้วยงานสำรวจระยะไกล	42
– การเสริมสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายทุกภาคส่วนในการดูแลสังคมและสิ่งแวดล้อม	45
– การเสริมสร้างความร่วมมือของผู้ประกอบการ ท้องถิ่น และชุมชน เพื่อการจัดการสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาที่ยั่งยืนของอุตสาหกรรมเหมืองแร่ และอุตสาหกรรมพื้นฐาน	47
■ การตรวจประเมินและเฝ้าระวังสิ่งแวดล้อมในการประกอบการ อุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน	49
– การเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ประกอบการ	50
– การแก้ไขปัญหาการปนเปื้อนของโลหะตะกั่วในลำห้วยคลิตี้ อำเภอกองคา จังหวัดกาญจนบุรี	51
■ การส่งเสริมการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมอุตสาหกรรมเหมืองแร่ และอุตสาหกรรมพื้นฐาน	56
– การจัดทำข้อมูลวิถีชีวิตของวิถีอุตสาหกรรม	57
– การส่งเสริมและพัฒนาพื้นที่ประกอบการทำเหมืองแร่ให้มีการปรับสภาพและ ใช้ประโยชน์ในรูปแบบต่างๆ	60
– การส่งเสริมการนำระบบจัดการสิ่งแวดล้อมจากมาตรฐานสากลมาใช้ใน สถานประกอบการ	61
– การสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนกับการทำเหมืองใต้ดิน	62
■ การสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศ	64
■ การจัดทำอนุบัญญัติออกตามความในร่างพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ.2560	68
■ ด้านอุตสาหกรรมพื้นฐาน	71
■ การส่งเสริมและพัฒนาของเสียเป็นแหล่งทรัพยากรทดแทนเพื่อ สนับสนุนการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและรองรับการ พัฒนาอุตสาหกรรม 4.0	72
■ การส่งเสริมและพัฒนานวัตกรรมด้านการเพิ่มมูลค่าแร่	75

ส่วนที่ 4

กิจกรรมในรอบปี 77

ข้อมูลขององค์กร

- ทำเนียบผู้บริหาร
- ประวัติความเป็นมา
- สัญลักษณ์ขององค์กร
- วิสัยทัศน์/พันธกิจ/ค่านิยม
- แผนปฏิบัติราชการ/เป้าหมาย/แนวทางการพัฒนา
- โครงสร้างและพระราชบัญญัติ
- อัตราค่าจ้าง
- พื้นที่ในความรับผิดชอบของสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน

และการเหมืองแร่ เขต 1-7

- สถานที่ตั้ง ส่วนกลางและส่วนภูมิภาค
- สถานประกอบการที่อยู่ในความรับผิดชอบ

ผู้บริหาร

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

1

2

3

1. นายวิชณุ กัทเทียม **อธิบดี**

2. นายอดิทัต วะสีนนท์ **รองอธิบดี**

3. นายสกล จุลากา **รองอธิบดี**

4. นายไพรัตน์ เจริญกิจ **ผู้เชี่ยวชาญด้านเหมืองแร่**

5. นายชัยวิทย์ อุดมศิริกุล

**ผู้เชี่ยวชาญด้านพัฒนาอุตสาหกรรมพื้นฐาน
และการเหมืองแร่**

6. นายณรงค์ ยืนยงหัตถกรณ

รักษาการในตำแหน่ง ผู้เชี่ยวชาญด้านโลหการ

7. นางสาวลัดดาวัลย์ คงเอี่ยมตระกูล

ผู้อำนวยการ

กลุ่มตรวจสอบภายใน

4

5

6

7

8. นางชยมิย ชาลี

เลขานุการกรม

สำนักงานเลขานุการกรม

9. นางอุบล ฤทธิเพชร

ผู้อำนวยการ

กองกฎหมาย

10. นายดุสิต จันทรัตน

ผู้อำนวยการ

กองนวัตกรรมวัตถุดิบและอุตสาหกรรม

ต่อเนื่อง

11. นายสกล อนันต์วณิชยชา

ผู้อำนวยการ

กองบริการงานอนุญาต

12. นายชาติศักดิ์ จันทรสุคนธ์

ผู้อำนวยการ

กองบริหารจัดการวัตถุดิบอุตสาหกรรม

13. นายอนุ ภัลลประวิทย์

ผู้อำนวยการ

กองบริหารสิ่งแวดล้อม

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

14. นายนคร ศรีมงคล

ผู้อำนวยการ

กองยุทธศาสตร์และแผนงาน

15. นายวี จารุรักษา

ผู้อำนวยการ

กองวิศวกรรมบริการ

16. นายมานุส มณีบุษย์

ผู้อำนวยการ

ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

17. นายศุภชัย พงษ์ศิริวรรณ

ผู้อำนวยการ

สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน

และการเหมืองแร่ เขต 1 สงขลา

18. นายยุทธศิลป์ รักญาติ

ผู้อำนวยการ

สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน

และการเหมืองแร่ เขต 2 อุตรดิตถ์

19. นายจารุทิศ เท่งแก้ว

ผู้อำนวยการ

สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน

และการเหมืองแร่ เขต 3 เชียงใหม่

20. นายเชาวลิตร ทองประดับ

ผู้อำนวยการ

สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน
และการเหมืองแร่ เขต 4 ภูเก็ต

20

21. นายสมปอง หวังรุ่งวิชัยศรี

ผู้อำนวยการ

สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน
และการเหมืองแร่ เขต 5 พิษณุโลก

21

22. นายสิทธิชัย จุกอ

ผู้อำนวยการ

สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน
และการเหมืองแร่ เขต 6 นครราชสีมา

22

23. นายประสิทธิ์ ศรีพรหม

ผู้อำนวยการ

สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน
และการเหมืองแร่ เขต 7 ราชบุรี

23

ประวัติกรมอุตสาหกรรมพื้นฐาน และการเหมืองแร่

ความเจริญรุ่งเรืองของประเทศไทยมีส่วนเกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมเหมืองแร่มาตั้งแต่อดีตและคงความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศมาทุกยุคสมัย การบริหารจัดการอุตสาหกรรมเหมืองแร่ไทยมีวิวัฒนาการมาอย่างต่อเนื่องในสมัยกรุงสุโขทัยมีการขุดแร่อย่างเสรี แต่เนื่องจากความต้องการใช้ที่มากขึ้น ประกอบกับมูลค่าทางเศรษฐกิจของแร่ที่เพิ่มมากขึ้นตามลำดับ ทำให้ต้องมีการจัดการควบคุมการทำเหมืองแร่ให้รัดกุมในสมัยกรุงศรีอยุธยา ต่อมาในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ตอนต้นมีการตั้งกรมนา เป็นผู้ดูแลการทำเหมืองแร่ และมีการเก็บภาษีอากรแร่เป็นครั้งแรก โดยผู้ปกครองมณฑลหรือจังหวัดมีอำนาจอนุญาตการขุดแร่ แต่ก็ยังมีปัญหาในเรื่องของการกำหนดเขตเหมืองแร่ การขออนุญาตทำเหมืองและการเก็บภาษีซึ่งยังขาดประสิทธิภาพ และไม่มีมาตรฐานที่แน่นอน พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 5 จึงทรงมีพระบรมราชโองการตั้ง “กรมราชโลหกิจและภูมิวิทยา” สังกัดกระทรวงเกษตรธิการ เมื่อวันที่ 1 มกราคม 2434 ทำหน้าที่ดูแลการทำเหมืองแร่ การออกใบอนุญาตเกี่ยวกับการตรวจหาแร่ และทำเหมืองทั่วราชอาณาจักร

กรมราชโลหกิจและภูมิวิทยา หรือ “กรมแร่” ได้มีการเปลี่ยนแปลงชื่อและกระทรวงต้นสังกัดหลายครั้งตามยุคสมัย จนกระทั่งปี พ.ศ. 2485 มีการตั้งกระทรวงอุตสาหกรรมขึ้น กรมราชโลหกิจและภูมิวิทยา จึงได้ย้ายมาสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม ภายใต้ชื่อ “กรมโลหกิจ” ต่อมาในปี พ.ศ. 2506 ได้ย้ายไปสังกัดกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ ซึ่งตั้งขึ้นใหม่ ภายใต้ชื่อ “กรมทรัพยากรธรณี” และในปี พ.ศ. 2515 ได้ย้ายกลับมาสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม เนื่องจากมีการยุบกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ

ต่อมาในปี พ.ศ. 2545 มีการปฏิรูประบบราชการ โดยมีพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 แยกภารกิจหลัก ของกรมทรัพยากรธรณีออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านธรณีวิทยา ด้านแร่ ด้านพลังงาน และด้านน้ำบาดาลไปสังกัดกระทรวงต่างๆ ตามการแบ่งโครงสร้างส่วนราชการใหม่โดยงานด้านแร่และโลหกรรม ได้จัดตั้งเป็นหน่วยงานใหม่ คือ “กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่” สังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม มีภารกิจเกี่ยวกับการพัฒนาอุตสาหกรรมพื้นฐานและอุตสาหกรรมเหมืองแร่ โดยการกำกับ ดูแลส่งเสริมและสนับสนุนการประกอบ กิจกรรมเหมืองแร่ โลหกรรม และอุตสาหกรรมพื้นฐาน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการผลิต และการแข่งขันภาคอุตสาหกรรม ตอบสนองความต้องการใช้อย่างยั่งยืนและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยของประชาชน และในปี พ.ศ. 2549 กระทรวงอุตสาหกรรม ได้มอบหมายให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ รับผิดชอบภารกิจด้านโลจิสติกส์อุตสาหกรรมด้วย

ทั้งนี้ เมื่อวันที่ 2 ตุลาคม 2560 มีประกาศราชกิจจานุเบกษา กฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ กระทรวงอุตสาหกรรม พ.ศ. 2560 กำหนดให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ มีภารกิจเกี่ยวกับการจัดหาและบริหารจัดการวัตถุดิบ โดยการส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมเหมืองแร่ โลหกรรม อุตสาหกรรมพื้นฐาน และอุตสาหกรรมต่อเนื่อง เพื่อสร้างมูลค่าเชิงเศรษฐกิจ ให้มีการใช้ประโยชน์แร่และโลหะอย่างมีประสิทธิภาพรองรับความต้องการของภาคอุตสาหกรรมรวมทั้งรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย อย่างยั่งยืน

การปรับโครงสร้างกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ในครั้งนี้ นับเป็นการปรับบทบาทภารกิจในการก้าวไปสู่การพัฒนาอุตสาหกรรมแร่ อุตสาหกรรมต่อเนื่องจากแร่และวัตถุดิบอย่างเบ็ดเสร็จ เพื่อสนับสนุนการลงทุนและพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศตามนโยบายประเทศไทย 4.0 และอุตสาหกรรม 4.0

สัญลักษณ์ขององค์กร

พระนารายณ์

แสดงถึง การเป็นหน่วยงานในสังกัดกระทรวง
อุตสาหกรรม

รูปนก

ด้านซ้ายและขวา แสดงถึง เอกลักษณ์ของ
ความเป็นไทยและภารกิจหลักสำคัญ 2 ประการที่
กพร. รับผิดชอบ คือ อุตสาหกรรมเหมืองแร่
และอุตสาหกรรมพื้นฐานที่สืบเนื่องจากแร่

รูปเฟือง

สื่อถึง ความเป็นองค์กรที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับภาค
อุตสาหกรรม

รูปป้อเต้อและพลั่ว

อุปกรณ์ขั้นพื้นฐานการทำงานเหมืองแร่ที่สื่อให้เข้าใจ
ง่ายเมื่อพบเห็น และแสดงถึงภารกิจ หน้าที่
และความรับผิดชอบขององค์กร

เส้นโค้งวงกลมส่วนล่าง

สื่อถึง การโอบอุ้ม ค้ำครอง และจุดยืนที่มั่นคง
ในการดูแลเอาใจใส่ต่อสภาพแวดล้อมอันมีผลมา
จากการบริหารจัดการงานในภาคอุตสาหกรรม
ซึ่งถือเป็นความรับผิดชอบต่อที่สำคัญของ กพร.
ในการกำกับดูแลการใช้ทรัพยากรอย่างถูกวิธี
โดยคำนึงถึง การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม
และความปลอดภัยของประชาชนเป็นสำคัญ

สีเขียว

หมายถึง ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากร
ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สีน้ำเงิน

หมายถึง ความหนักแน่น เข้มแข็ง และความ
เป็นปึกแผ่นขององค์กร

วิสัยทัศน์ (vision)

มุ่งสู่การจัดการอุตสาหกรรมแร่และ
อุตสาหกรรมพื้นฐานในระดับสูง
เป็นมิตรกับชุมชนและสิ่งแวดล้อม และ
สามารถตอบสนองต่อความต้องการ
ใช้วัตถุดิบของภาคอุตสาหกรรม

พันธกิจ (Mission)

1. ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาการประกอบการ และการวิจัย
พัฒนาเทคโนโลยีในการผลิตวัตถุดิบแร่ โลหะ และสารประกอบ
จากแร่และโลหะให้มีศักยภาพ ตอบสนองต่อความต้องการใช้วัตถุดิบ
ของภาคอุตสาหกรรม
2. ยกระดับและเพิ่มประสิทธิภาพระบบการอนุญาต
และกำกับดูแลการประกอบการอุตสาหกรรมแร่
และอุตสาหกรรมพื้นฐาน ให้มีการปฏิบัติตามกฎ
หมาย มีมาตรฐานด้วยกระบวนการ
และเทคโนโลยีที่ทันสมัย โปร่งใส และรวดเร็ว

แผนปฏิบัติการ ระยะ 3 ปี (พ.ศ. 2563-2565) กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

แผนปฏิบัติการ (Action Plan)

1. การเพิ่มความสามารถในการจัดหาและ
เชื่อมโยงการใช้วัตถุดิบให้แก่ภาคอุตสาหกรรม
2. การยกระดับอุตสาหกรรมแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน
ให้รับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม
3. การพัฒนาสมรรถนะและระบบบริหารจัดการองค์กร
ให้มีความสากล

ค่านิยม (value)

"มุ่งมั่นพัฒนา บุคลากรอย่างมืออาชีพ
ยึดมั่นในศีลธรรมและคุณธรรม"

แผนปฏิบัติการ

ระยะ 3 ปี (พ.ศ. 2563-2565)

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

แผนปฏิบัติการ	เป้าหมาย	
	เป้าหมาย	อุตสาหกรรมเป้าหมายได้รับการจัดทาและเชื่อมโยงการใช้วัตถุดิบอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับความต้องการทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ
	แนวทางพัฒนา 1	ผลักดันให้เกิดการจัดทานโยบาย ยุทธศาสตร์ หรือ มาตรการที่เกี่ยวข้องกับการจัดการและพัฒนาแหล่งวัตถุดิบแร่ โลหะ การสนับสนุนและส่งเสริมการผลิต สารประกอบจากโลหะให้สอดคล้องกับความต้องการของภาคอุตสาหกรรม
	แนวทางพัฒนา 2	ส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีและใช้ประโยชน์จากงานวิจัยและนวัตกรรม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการและกระบวนการผลิตวัตถุดิบในอุตสาหกรรมเป้าหมายสู่มูลค่าการใช้ประโยชน์วัตถุดิบที่เพิ่มขึ้น
	แนวทางพัฒนา 3	พัฒนาความเชื่อมโยงการใช้วัตถุดิบของกลุ่มอุตสาหกรรมต่อเนื่องเป้าหมายที่มีศักยภาพรองรับการพัฒนาแหล่งวัตถุดิบ
เรื่อง การเพิ่มความสามารถในการจัดทาและเชื่อมโยงการใช้วัตถุดิบให้แก่อุตสาหกรรม	แนวทางพัฒนา 4	ส่งเสริมการจัดทาวัตถุดิบที่สำคัญจากแหล่งวัตถุดิบในประเทศที่มีศักยภาพสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย และประสานความร่วมมือทางวิชาการในภูมิภาคอาเซียน

แผนปฏิบัติการ	เป้าหมาย	
	เป้าหมาย	การประกอบอุตสาหกรรมแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานมีความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม สามารถอยู่ร่วมกับชุมชนและสังคมโดยลดและป้องกันปัญหาการร้องเรียน คัดค้านและต่อต้านจากชุมชนได้อย่างยั่งยืน
	แนวทางพัฒนา 1	บูรณาการและพัฒนาระบบการกำกับดูแลการประกอบการอุตสาหกรรมแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานให้เป็นไปตามนโยบายและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
	แนวทางพัฒนา 2	ส่งเสริมการประกอบการอุตสาหกรรมแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานให้มีมาตรฐานด้านการประกอบการที่รับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม
	แนวทางพัฒนา 3	สนับสนุนการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในกระบวนการที่สำคัญต่อการประกอบการอุตสาหกรรมแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน พร้อมส่งเสริมกลไกการนำทรัพยากรแร่มาใช้ประโยชน์อย่างมีประสิทธิภาพ
	แนวทางพัฒนา 4	เร่งรัดการพัฒนากลไกการจัดการเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาการร้องเรียนให้มีประสิทธิภาพ
	แนวทางพัฒนา 5	ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดการประชาสัมพันธ์ในเชิงรุก
เรื่อง การยกระดับอุตสาหกรรมแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานให้รับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม	แนวทางพัฒนา 6	ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีด้านการใช้ประโยชน์จากวัตถุดิบทดแทนและการนำของเสียกลับมาใช้ใหม่ เพื่อสนับสนุนการผลิตและการบริโภคอย่างยั่งยืน

แผนปฏิบัติการราชการ

ระยะ 3 ปี (พ.ศ. 2563-2565)

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

แผนปฏิบัติการราชการ	เป้าหมาย	
	เป้าหมาย	รายละเอียด
เรื่อง การพัฒนาสมรรถนะ และระบบบริหารจัดการองค์กร ให้มีธรรมาภิบาล	แนวทางพัฒนา 1	ส่งเสริมการบริหารและพัฒนาทรัพยากรบุคคลแบบมีส่วนร่วมให้มีสมรรถนะพร้อมปฏิบัติงานตามเป้าหมาย โดยมีแผนการบริหารและพัฒนาทรัพยากรบุคคลที่สอดคล้องกับการปฏิบัติงานตามภารกิจหลักของกรม
	แนวทางพัฒนา 2	เสริมสร้างขวัญและกำลังใจของบุคลากรในการปฏิบัติงาน
	แนวทางพัฒนา 3	เสริมสร้างความเข้มแข็งในวัฒนธรรมการทำงานตามค่านิยมของกรมที่สอดคล้องกับบริบทภายนอก
	แนวทางพัฒนา 4	ปรับปรุงและพัฒนาประสิทธิภาพระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารให้เชื่อมโยงและตอบสนองต่อการบริหารจัดการและการปฏิบัติงานตามภารกิจหลักและสนับสนุนของกรม
	แนวทางพัฒนา 5	เสริมสร้างประสิทธิภาพการบริหารจัดการ การบริหารทรัพยากรคนและการตรวจสอบภายใน
	แนวทางพัฒนา 6	เสริมสร้างประสิทธิภาพการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ตลอดจนพัฒนาระบบความโปร่งใสขององค์กรตามหลักธรรมาภิบาล

โครงสร้างของกรมอุตสาหกรรม พื้นฐานและการเหมืองแร่

อธิบดี

รองอธิบดี

รองอธิบดี

กลุ่มตรวจสอบภายใน

ผู้เชี่ยวชาญด้านเหมืองแร่

ผู้เชี่ยวชาญด้านโลหการ

ผู้เชี่ยวชาญด้านพัฒนา
อุตสาหกรรมพื้นฐาน
และการเหมืองแร่

สำนักงาน
เลขานุการกรม

กองกฎหมาย

กองนวัตกรรมวัสดุ
และอุตสาหกรรม
ต่อเนื่อง

กองบริการ
งานอนุญาต

กองบริหาร
จัดการวัสดุ
อุตสาหกรรม

กองบริหาร
สิ่งแวดล้อม

กองยุทธศาสตร์
และแผนงาน

กองวิศวกรรมบริการ

ศูนย์เทคโนโลยี
สารสนเทศและการสื่อสาร

สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 1-7

สงขลา

อุดรธานี

เชียงใหม่

ภูเก็ต

พิษณุโลก

นครราชสีมา

ราชบุรี

เขต 1-3

เขต 4-7 (เขตภายใน)

กฎหมายของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

กฎหมายที่อยู่ในความรับผิดชอบ จำนวน 1 ฉบับ

- พระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2560

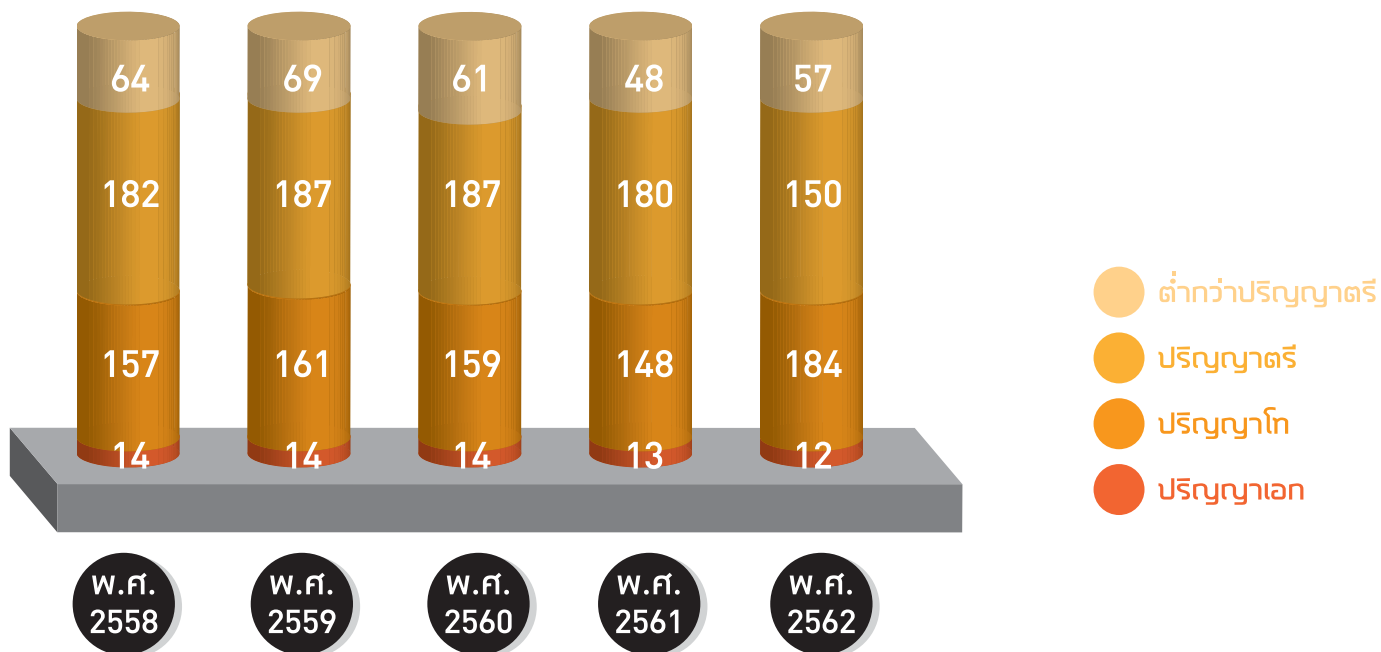
กฎหมายที่ได้รับมอบหมายให้ดูแล จำนวน 1 ฉบับ

- พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 (เฉพาะโรงงานประกอบกิจการไม่ บด หรือย่อยหิน ,โรงงานประกอบ
กิจการเกี่ยวกับการสูบหรือการทำน้ำเกลือขึ้นมาจากใต้ดิน การทำเกลือสินเธาว์ และโรงงานประกอบ
กิจการเกี่ยวกับการถลุงและหลอมแร่ หรือการทำแร่ให้เป็นโลหะ และการหลอมตะกั่ว

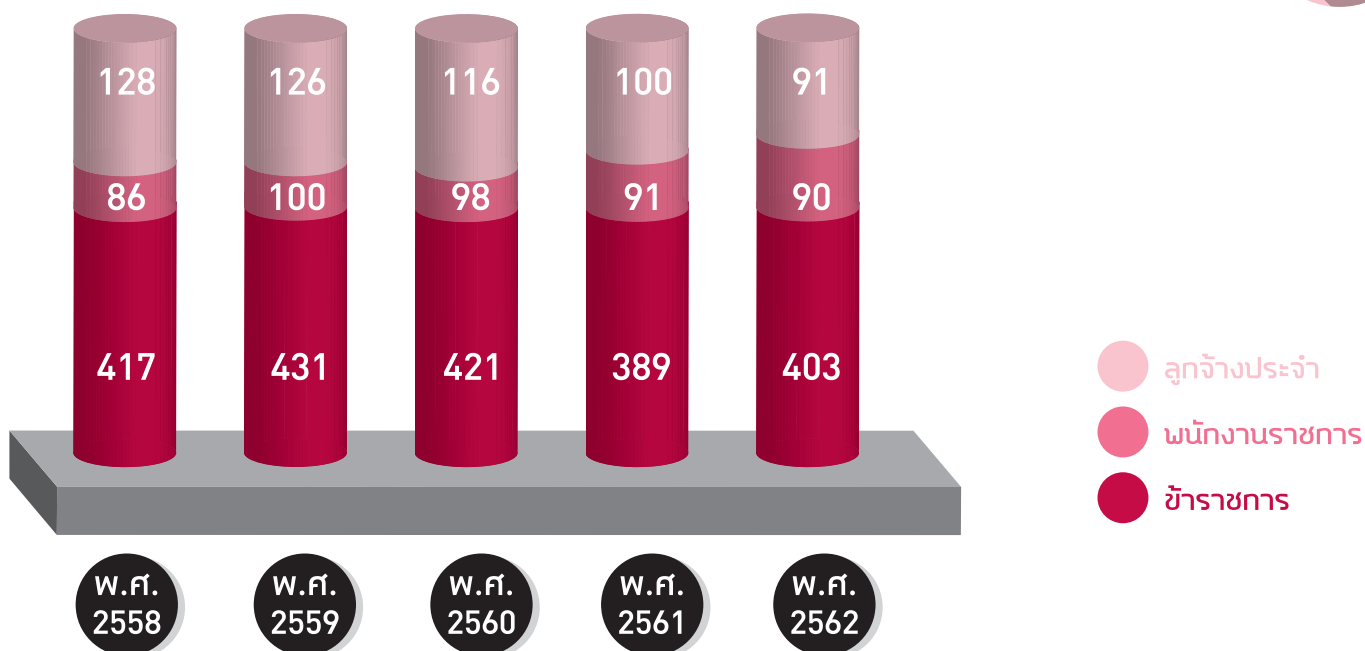

อัตรากำล้างข้าราชการเจ้าหน้าที่ กพร.

กราฟแสดงอัตรากำล้างข้าราชการ จำแนกตามคุณวุฒิ
(เปรียบเทียบปีงบประมาณ พ.ศ. 2558-2562)

กราฟแสดงอัตรากำล้าง ข้าราชการ พนักงานราชการ ลูกจ้างประจำ
(เปรียบเทียบปีงบประมาณ พ.ศ. 2558 - 2562)

พื้นที่ในความรับผิดชอบของสำนักงาน อุตสาหกรรมพื้นฐานและ การเหมืองแร่ 1 - 7 ปัจจุบัน

1. สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 1 สงขลา
2. สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 2 อุตรดิตถ์
3. สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 3 เชียงใหม่
4. สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 4 ภูเก็ต
5. สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 5 พิจิตรโลก
6. สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 6 นครราชสีมา
7. สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 7 ราชบุรี

• สรร. 3 เชียงใหม่ รับผิดชอบพื้นที่ 8 จังหวัด

- เชียงราย
- แม่ฮ่องสอน
- เชียงใหม่
- พะเยา
- น่าน
- ลำปาง
- ลำพูน
- แพร่

• สรร. 5 พิจิตรโลก รับผิดชอบพื้นที่ 13 จังหวัด

- กำแพงเพชร
- ชัยนาท
- ตาก
- นครสวรรค์
- พิจิตร
- พิจิตรโลก
- เพชรบูรณ์
- ลพบุรี
- สิงห์บุรี
- สุโขทัย
- อำเภอง
- อุตรดิตถ์
- อุทัยธานี

• สรร. 7 ราชบุรี รับผิดชอบพื้นที่ 13 จังหวัด

- กาญจนบุรี
- กรุงเทพมหานคร
- นครปฐม
- นนทบุรี
- ปทุมธานี
- ประจวบคีรีขันธ์
- พระนครศรีอยุธยา
- เพชรบุรี
- ราชบุรี
- สมุทรปราการ
- สมุทรสงคราม
- สมุทรสาคร
- สุพรรณบุรี

• สรร. 4 ภูเก็ต รับผิดชอบพื้นที่ 6 จังหวัด

- กระบี่
- ชุมพร
- พังงา
- ภูเก็ต
- ระนอง
- สุราษฎร์ธานี

• สรร. 2 อุตรดิตถ์ รับผิดชอบพื้นที่ 17 จังหวัด

- กาฬสินธุ์
- ขอนแก่น
- นครพนม
- ร้อยเอ็ด
- มุกดาหาร
- มหาสารคาม
- ยโสธร
- ร้อยเอ็ด
- เลย
- ศรีสะเกษ
- สกลนคร
- สุรินทร์
- พะเยา
- พะเยา
- อุตรดิตถ์
- อำนาจเจริญ

• สรร. 6 นครราชสีมา รับผิดชอบพื้นที่ 12 จังหวัด

- จันทบุรี
- ฉะเชิงเทรา
- ชัยภูมิ
- ชลบุรี
- ตราด
- นครนายก
- นครราชสีมา
- บุรีรัมย์
- ปราจีนบุรี
- ระยอง
- สระแก้ว
- สระบุรี

• สรร. 1 สงขลา รับผิดชอบพื้นที่ 8 จังหวัด

- นครศรีธรรมราช
- ตรัง
- พัทลุง
- สตูล
- สงขลา
- ปัตตานี
- ยะลา
- นราธิวาส

สถานที่ตั้ง กพร.

ส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

ส่วนกลาง กรุงเทพ มหานคร

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

75/10 ก.พระรามที่ 6 แขวงทุ่งพญาไท
เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400
โทรศัพท์ 0 2202 3555, 0 2202 2565,
0 2202 3567
โทรสาร 0 2202 3518

สงขลา

สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน
และการเหมืองแร่ เขต 1 สงขลา

133 ก.กาญจนวนิช ต.เขารูปช้าง อ.เมือง
จ.สงขลา 90000
โทรศัพท์ 0 7431 1412
โทรสาร 0 7432 2189

เขต 1

อุดรธานี

สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน
และการเหมืองแร่ เขต 2 อุดรธานี

399 หมู่ 11 ก.มิตรภาพ ต.โนนสูง อ.เมือง
จ.อุดรธานี 41330
โทรศัพท์ 0 4229 5456
โทรสาร 0 4229 5804

เขต 2

เชียงใหม่

สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน
และการเหมืองแร่ เขต 3 เชียงใหม่

18 ก.เชียงใหม่-ลำปาง ต.ช้างเผือก อ.เมือง
จ.เชียงใหม่ 50300
โทรศัพท์ 0 5322 1385
โทรสาร 0 5322 5184

เขต 3

ภูเก็ต

สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน
และการเหมืองแร่ เขต 4 ภูเก็ต

ก.เจ้าฟ้า ต.ตลาดเหนือ อ.เมือง
จ.ภูเก็ต 83000
โทรศัพท์ 0 7621 2250
โทรสาร 0 7624 0685

เขต 4

พิษณุโลก

สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน
และการเหมืองแร่ เขต 5 พิษณุโลก

292 หมู่ 1 ก.เสียงเมืองสุโขทัย-นครสวรรค์
ต.บ้านกร่าง อ.เมือง จ.พิษณุโลก 65000
โทรศัพท์ 0 5524 8346
โทรสาร 0 5524 8348

เขต 5

นครราชสีมา

สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน
และการเหมืองแร่ เขต 6 นครราชสีมา

อาคารเฉลิมพระเกียรติหอการค้า ชั้น 5
1818 ก.สุรนารายณ์ ต.ในเมือง อ.เมือง
จ.นครราชสีมา 30000
โทรศัพท์ 0 4492 2718 0 4492 2719
โทรสาร 0 4492 2708

เขต 6

ราชบุรี

สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน
และการเหมืองแร่ เขต 7 ราชบุรี

110/1 หมู่ 10 ก.ห้วยไผ่-น้ำพุ ต.เจดีย์หัก
อ.เมือง จ.ราชบุรี 70000
โทรศัพท์ 0 3232 1790 ต่อ 2
โทรสาร 0 3232 1793

เขต 7

สถานประกอบการ

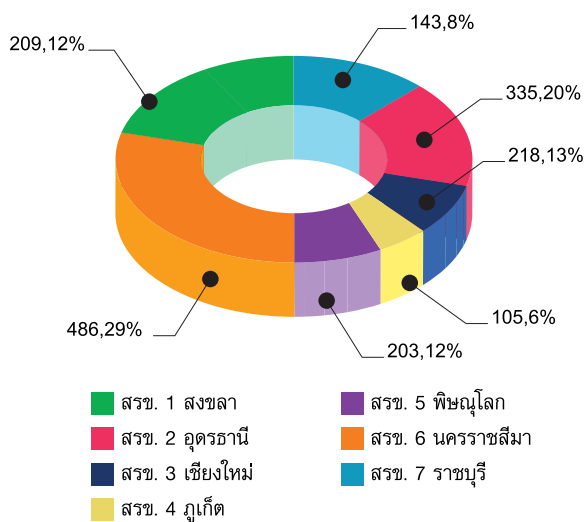
ที่อยู่ในความรับผิดชอบของ กพร.

ข้อมูล ณ วันที่ 30 กันยายน 2562

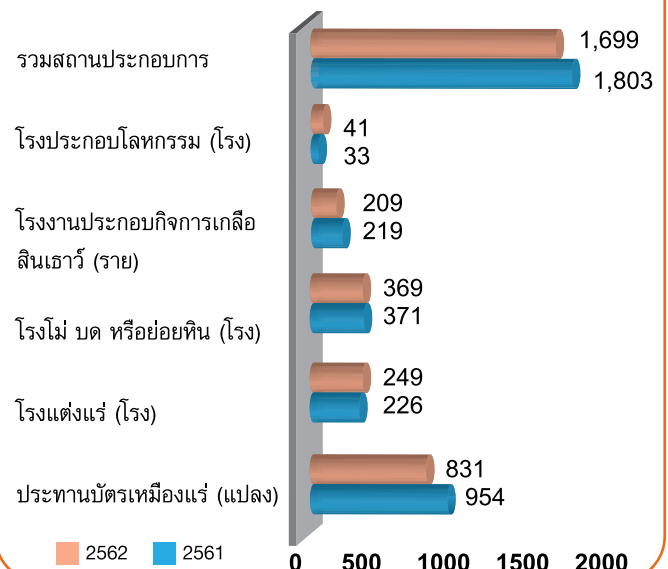
		ประทานบัตร เหมืองแร่ (แปลง)	โรงแต่งแร่ (โรง)	โรงไม่ บด หรือย่อยหิน (โรง)	โรงประกอบ โลหกรรม (โรง)	ประทานบัตร โรงงานประกอบ กิจการถลุง สินแร่ (ราย)	รวมสถานประกอบการ
1.	สรข. 1 สงขลา	77	33	33	0	0	143
2.	สรข. 2 อุดรธานี	77	8	47	0	203	335
3.	สรข. 3 เชียงใหม่	150	31	37	0	0	218
4.	สรข. 4 ภูเก็ต	58	24	22	1	0	105
5.	สรข. 5 พิษณุโลก	112	38	50	3	0	203
6.	สรข. 6 นครราชสีมา	266	71	120	23	6	486
7.	สรข. 7 ราชบุรี	91	44	60	14	0	209
รวม		831	249	369	41	209	1,699

สรข. : สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขต

กราฟแสดงสัดส่วนสถานประกอบการ
ที่อยู่ในความรับผิดชอบ

กราฟแสดงการเปรียบเทียบจำนวน
สถานประกอบการที่อยู่ในความรับผิดชอบ

ข้อมูลทางการเงิน

- งบประมาณรายจ่าย
- งบแสดงฐานะการเงิน
- งบแสดงผลการดำเนินงานทางการเงิน

งบประมาณรายจ่าย

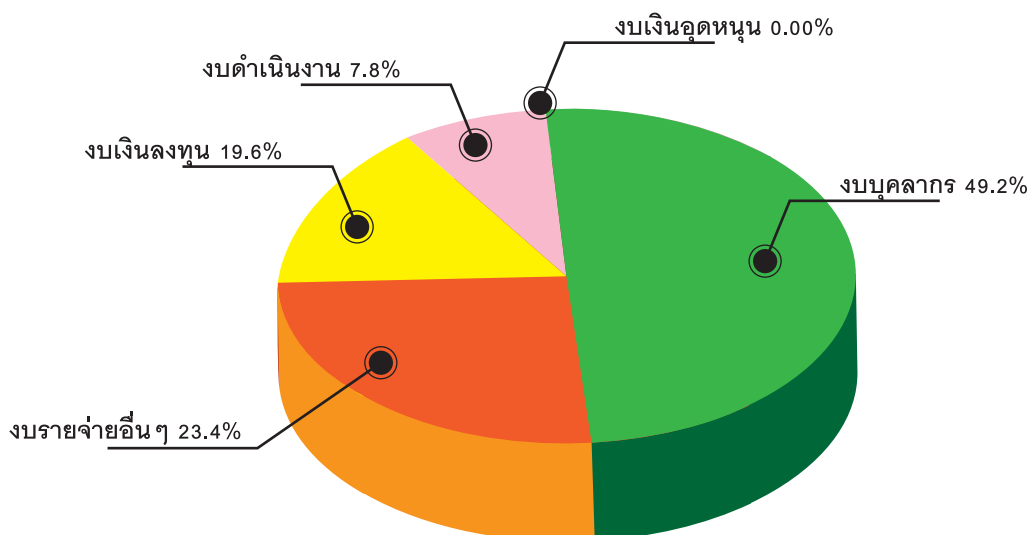
ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ได้รับจัดสรรงบประมาณรวมทั้งสิ้น 438.7896 ล้านบาท ประกอบด้วย 5 แผนงาน ได้แก่

1. แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศ
2. แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาประสิทธิภาพและมูลค่าเพิ่มของภาคการผลิต บริการการค้า และการลงทุน
3. แผนงานบูรณาการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล
4. แผนงานบูรณาการการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและการจัดการมลพิษและสิ่งแวดล้อม
5. แผนงานบุคลากรภาครัฐ

ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับงบประมาณที่ได้รับในปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 จำนวน 405.7316 ล้านบาท เพิ่มขึ้น 33.0580 ล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 8.1 หากจำแนกงบประมาณที่ได้รับปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 จำแนกตามประเภทรายจ่าย ดังนี้

หมวดรายจ่าย	งบประมาณ (ล้านบาท)	ร้อยละ
งบบุคลากร	215.7364	49.2
งบรายจ่ายอื่น	102.4616	23.4
งบเงินลงทุน	86.2047	19.6
งบดำเนินงาน	34.3869	7.8
งบเงินอุดหนุน	-	-
รวม	438.7896	100.0

การได้รับงบประมาณประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 จำแนกตามประเภทรายจ่าย

งบประมาณรายจ่ายประจำปี จำแนกตามกิจกรรมหลัก

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ได้รับการจัดสรรงบประมาณรวมเป็นเงินทั้งสิ้น จำนวน 438.7896 ล้านบาท แบ่งออกเป็นงบประมาณตาม

ผลผลิต : ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานได้รับการกำกับดูแลและส่งเสริมการประกอบการ 120.4129 ล้านบาท

โครงการ : ส่งเสริมอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน 78.6651 ล้านบาท

โครงการ : พัฒนาระบบบริการด้านอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ 4.5190 ล้านบาท

โครงการ : พัฒนาระบบเพื่อการตัดสินใจในการบริหารจัดการและการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงลึก 2.2050 ล้านบาท

โครงการ : ส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยีสีเขียว เพื่อรองรับความต้องการใช้ทรัพยากรแร่และโลหะของประเทศ และสนับสนุนการพัฒนาเมือง

อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ 13.9616 ล้านบาท

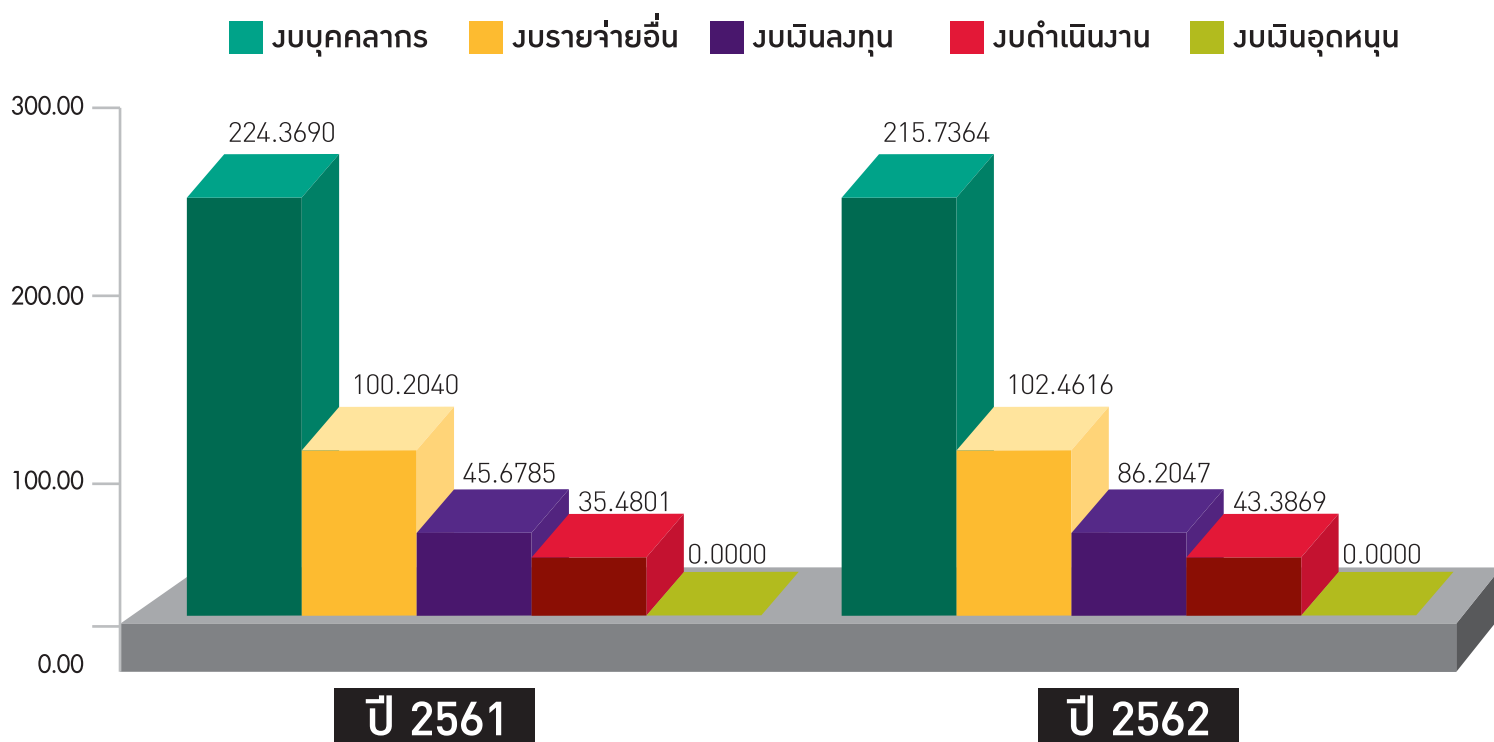
ผลผลิต : รายการค่าใช้จ่ายบุคลากรภาครัฐพัฒนาประสิทธิภาพและมูลค่าเพิ่มของภาคการผลิต บริการ การค้า และการลงทุน 219.0260 ล้านบาท

รายการ	โครงการ	หน่วย : ล้านบาท
		งบประมาณ
ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศ	ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานได้รับการกำกับดูแลและส่งเสริมการประกอบการ	120.4129
	โครงการส่งเสริมอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน	78.6651
	โครงการพัฒนาระบบบริการด้านอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่	4.5190
	โครงการพัฒนาระบบเพื่อการตัดสินใจในการบริหารจัดการและการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงลึก	2.2050
ยุทธศาสตร์ด้านการจัดการน้ำและสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	โครงการส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยีสีเขียว เพื่อรองรับความต้องการใช้ทรัพยากรแร่และโลหะของประเทศ และสนับสนุนการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ	13.9616
รายการค่าดำเนินการภาครัฐ	รายการค่าใช้จ่ายบุคลากรภาครัฐพัฒนาประสิทธิภาพและมูลค่าเพิ่มของภาคการผลิต บริการ การค้า และการลงทุน	219.0260
รวม		438.7896

▶▶ **งบประมาณรายจ่ายประจำปี จำแนกตามประเภทรายจ่าย** ◀◀ เปรียบเทียบตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2561-2562 (ล้านบาท)

หมวดรายจ่าย	ปี 2561	ปี 2562	เปลี่ยนแปลง	
			เพิ่ม (ลด)	ร้อยละ
งบบุคลากร	224.3690	215.7364	-8.6326	-3.8
เงินเดือนและค่าจ้างประจำ	201.0291	192.5803	-8.4488	-4.2
พนักงานราชการ	23.3399	23.1561	-0.1838	-0.8
งบดำเนินงาน	35.4801	34.3869	-1.0932	-3.1
ค่าตอบแทน ใช้สอย และวัสดุ	26.9298	25.8366	-1.0932	-4.0
ค่าสาธารณูปโภค	8.5503	8.5503	-	-
งบลงทุน	45.6785	86.2047	40.5262	88.7
ค่าครุภัณฑ์	19.9554	61.8891	41.9337	210.1
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	25.7231	24.3156	-1.4075	-5.5
งบรายจ่ายอื่น	100.2040	102.4616	2.2576	2.3
งบเงินอุดหนุน	-	-	-	-
รวม	405.7316	438.7896	33.0580	8.1

งบแสดงฐานะการเงิน

ณ วันที่ 30 กันยายน 2562

(หน่วย : บาท)

สินทรัพย์

สินทรัพย์หมุนเวียน

เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด

528,423,526.82

172,271,166.84

ลูกหนี้ระยะสั้น

14,850,087.42

1,325,046.82

ลูกหนี้เงินโอนและรายการอุดหนุนระยะสั้น

1,024,922.00

0.00

วัสดุคงเหลือ

11,278,979.14

11,666,758.43

รวมสินทรัพย์หมุนเวียน

555,577,506.38

185,262,972.09

สินทรัพย์ไม่หมุนเวียน

ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์

375,567,786.95

405,199,606.15

สินทรัพย์ไม่มีตัวตน

17,337,234.39

15,184,882.94

รวมสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน

392,905,021.34

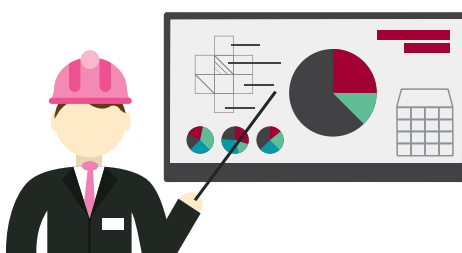
420,384,489.09

รวมสินทรัพย์

948,482,527.72

605,647,461.18

หมายเหตุ : ประกอบงบการเงินเป็นส่วนหนึ่งของตารางเงินนี้

งบแสดงฐานะการเงิน

ณ วันที่ 30 กันยายน 2562

(หน่วย : บาท)

หนี้สิน

หนี้สินหมุนเวียน

เจ้าหนี้ระยะสั้น

18,510,898.28

6,130,344.35

เจ้าหนี้เงินโอนและรายการอุดหนุนระยะสั้น

3,846,519.69

1,228,380.32

เงินรับฝากระยะสั้น

481,052,014.52

122,036,332.89

รวมหนี้สินหมุนเวียน

503,409,432.49

129,395,057.56

หนี้สินไม่หมุนเวียน

เจ้าหนี้เงินโอนและรายการอุดหนุนระยะยาว

60,307,988.22

82,527,668.99

เงินทดรองราชการรับจากคลังระยะยาว

1,060,000.00

1,060,000.00

รวมสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน

61,367,988.22

83,587,668.99

รวมหนี้สิน

564,777,420.71

212,982,726.55

สินทรัพย์สุทธิ/ส่วนทุน

ทุน

181,044,329.25

181,044,329.25

รายได้สูง/(ต่ำ) กว่าค่าใช้จ่ายสะสม

202,660,777.76

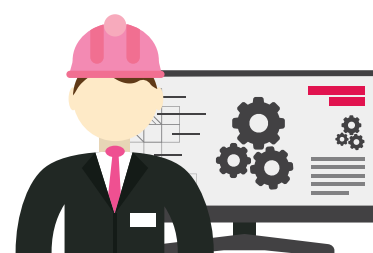
211,620,405.38

รวมสินทรัพย์สุทธิ/ส่วนทุน

383,705,107.01

392,664,734.63

หมายเหตุ ประกอบงบการเงินเป็นส่วนหนึ่งของงบการเงินนี้

รวมแสดงผลการดำเนินงานทางการเงิน

ณ วันที่ 30 กันยายน 2562

(ក្នុង : មាត)

รายได้	2562	2561
รายได้จากงบประมาณ	732,040,328.88	570,723,237.67
รายได้จากการอุดหนุนและบริจาค	26,358.305.85	23,727,229.61
รายได้อื่น	17,433.00	0.00
รวมรายได้	758,416,067.73	594,450,467.28
ค่าใช้จ่าย		
ค่าใช้จ่ายบุคลากร	252,463,751.72	254,496,490.64
ค่าบำเหน็จบำนาญ	104,297,408.92	95,328,609.12
ค่าตอบแทน	134,700.00	459,160.00
ค่าใช้สอย	338,333,117.05	134,077,885.81
ค่าวัสดุ	16,910,993.15	7,360,077.88
ค่าสาธารณูปโภค	9,914,988.58	8,777,782.24
ค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย	48,463,873.90	44,807,444.00
ค่าใช้จ่ายอื่น	185.00	145,866.94
รวมค่าใช้จ่าย	770,519,018.32	545,453,316.63
รายได้สูง/(ต่ำ) กว่าค่าใช้จ่ายก่อนต้นทุนทางการเงิน		
รายได้แผ่นดินสุทธิ		28,330.00
รายได้สูง/(ต่ำ)กว่าค่าใช้จ่ายสุทธิ	12,102,950.59	49,025,480.65

หมายเหตุ ประกอบงบการเงินเป็นส่วนหนึ่งของงบการเงินนี้

ผลการดำเนินงานที่สำคัญ

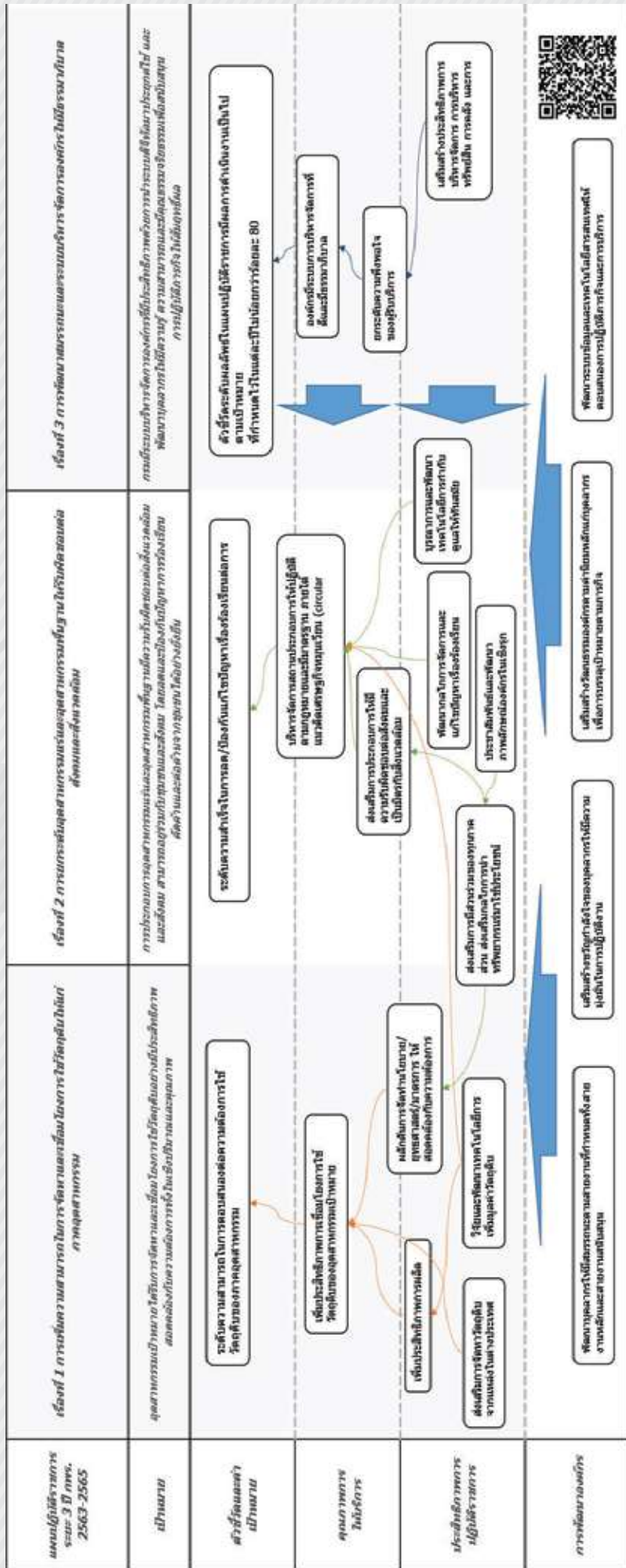

- แผนที่ยุทธศาสตร์ (Strategy Map)
- การประเมินส่วนราชการตามมาตรการ
ปรับปรุงประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ
- ด้านอุตสาหกรรมเหมืองแร่
- ด้านอุตสาหกรรมพื้นฐาน

แผนที่ยุทธศาสตร์

Strategy Map ของกรมอุตุนิยมวิทยาพื้นฐานและการเมืองแร่ (ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563-2565)

การประเมินส่วนราชการตามมาตรการปรับปรุงประสิทธิภาพ ในการปฏิบัติราชการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2562

ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 6 พฤศจิกายน 2561 เห็นชอบตามที่สำนักงาน ก.พ.ร. เสนอเกี่ยวกับการประเมินส่วนราชการ

ตามมาตรการปรับปรุงประสิทธิภาพการปฏิบัติราชการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 โดย กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ได้จัดทำตัวชี้วัดในการประเมินส่วนราชการ ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ และมีผลการประเมินในภาพรวมได้ “ระดับมาตรฐานขั้นต้น (70.21%)” ดังนี้

1. Function Base	2. Agenda Base	3. Area Base	4. Innovation Base	5. Potential Base	สรุปผลการประเมิน
37.50%	45.00%	ไม่มีตัวชี้วัด	100%	98.33%	70.21% ระดับมาตรฐานขั้นต้น

องค์ประกอบการประเมิน	ตัวชี้วัดและผลการดำเนินงาน	ผลการประเมิน
1. Functional Base ประสิทธิภาพในการดำเนินงานตามหลักภารกิจพื้นฐาน งานประจำ งานตามหน้าที่ปกติ หรืองานตามหน้าที่ ความรับผิดชอบหลัก งานตามกฎหมาย กฎนโยบาย ของรัฐบาล หรือมติคณะรัฐมนตรี	1. มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคอุตสาหกรรม (GDP ภาคอุตสาหกรรม) เป้าหมายขั้นต่ำ : 4,827.685 ล้านบาท เป้าหมายมาตรฐาน : 4,862.838 ล้านบาท เป้าหมายขั้นสูง : 4,897.991 ล้านบาท การดำเนินงาน : ร่วมกับกรมต่างๆ ในกระทรวงมีมูลค่า การลงทุนฯ เพิ่มขึ้น 4,787.415 ล้านบาท	0% ผลการดำเนินงาน ต่ำกว่าเป้าหมาย เนื่องจากเศรษฐกิจโลก และการส่งออกหดตัว
	2. ความสำเร็จของการดำเนินการพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรม พัฒนาเข้าสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ เป้าหมายขั้นต่ำ : ระดับ 1 จำนวน 15 พื้นที่ เป้าหมายมาตรฐาน : ระดับ 1 จำนวน 15 พื้นที่ และระดับ 2 จำนวน 7 พื้นที่ เป้าหมายขั้นสูง : ระดับ 1 จำนวน 15 พื้นที่ ระดับ 2 จำนวน 8 พื้นที่ และระดับ 3 จำนวน 7 พื้นที่ การดำเนินงาน : ร่วมกับสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม กรมโรงงาน อุตสาหกรรมเข้าทำกิจกรรมเพื่อพัฒนาพื้นที่ อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ระดับ 2 : 14 จังหวัด 16 พื้นที่ ระดับ 3 : 1 จังหวัด 2 พื้นที่	75% ผลการดำเนินงาน ระดับเป้าหมายมาตรฐาน
2. Agenda Base ประสิทธิภาพในการดำเนินงานตามหลักภารกิจ ยุทธศาสตร์ แนวทางปฏิรูปภาครัฐ นโยบายเร่งด่วน หรือภารกิจที่ได้รับมอบหมายเป็นพิเศษ หรือ บูรณาการการดำเนินงานร่วมกันหลายหน่วยงาน	1. มูลค่าการลงทุนของโรงงานในอุตสาหกรรมศักยภาพ เพิ่มขึ้น(S-Curve) เป้าหมายขั้นต่ำ : 143,120.36 ล้านบาท เป้าหมายมาตรฐาน : 150,653.01 ล้านบาท เป้าหมายขั้นสูง : 158,185.66 ล้านบาท การดำเนินงาน : ร่วมกับกรมโรงงานอุตสาหกรรมมูลค่า การลงทุนของโรงงานในอุตสาหกรรมศักยภาพเพิ่มขึ้น 141,908.86 ล้านบาท	0% ผลการดำเนินงาน ต่ำกว่าเป้าหมาย เนื่องจาก ภาวะเศรษฐกิจที่หดตัว กระทบต่อมูลค่าการลงทุน

องค์ประกอบการประเมิน	ตัวชี้วัดและผลการดำเนินงาน	ผลการประเมิน
	2. ร้อยละการชี้แจงประเด็นสำคัญทันต่อสถานการณ์ เป้าหมาย : ชี้แจงประเด็นสำคัญทันต่อสถานการณ์ร้อยละ 75 ขึ้นไป การดำเนินงาน : ชี้แจงประเด็นข้อกล่าวหารัฐบาล กรณีข้อขัดแย้งในการยกเลิกท่าเหมืองทองคำ และ พ.ร.บ.แร่ พ.ศ. 2560 โดยดำเนินการตามขั้นตอนและเกณฑ์การประเมินได้ ร้อยละ 90	90% ผลการดำเนินงาน สูงกว่าเป้าหมาย
3. Area Base ประสิทธิภาพในการดำเนินงานตามหลักภารกิจพื้นที่/ท้องถิ่น	ไม่มีตัวชี้วัด	
4. Innovation Base ประสิทธิภาพในการบริหารจัดการและพัฒนานวัตกรรม การบริหารจัดการระบบงาน งบประมาณ ทรัพยากรบุคคล และการให้บริการประชาชนหรือหน่วยงานของรัฐ เพื่อไปสู่รัฐบาล 4.0	ร้อยละของคู่มือสำหรับประชาชนตาม พ.ร.บ. การอำนวยความสะดวก ที่ส่วนราชการสามารถลดระยะเวลาได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 30 เป้าหมาย : ปรับปรุงคู่มือสำหรับประชาชนตามแผน 1 คู่มือ คือการขอใบอนุญาตมีแร่ไว้ในครอบครอง (แบบแร่ 23) แล้วเสร็จร้อยละ 100 และเผยแพร่ลง https://info.go.th การดำเนินงาน : ได้ดำเนินการปรับปรุงคู่มือสำหรับประชาชนเรียบร้อยแล้ว โดยเปลี่ยนชื่อเป็นการขอใบอนุญาตครอบครองแร่ (แบบแร่ 8) ลดระยะเวลาการให้บริการจาก 30 วันเป็น 10 วัน จดเว้นการขอสำเนาบัตรประชาชนจากผู้ขอรับบริการ และนำลงในระบบ www.info.go.th แล้ว เมื่อวันที่ 27 กันยายน 2562	100% ผลการดำเนินงาน เป็นไปตามเป้าหมาย
5. Potential Base ศักยภาพในการดำเนินการของส่วนราชการตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี	การดำเนินการตามแผนปฏิรูปองค์การของส่วนราชการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 เป้าหมาย : ดำเนินการได้ตามแผนปฏิรูปองค์กร การดำเนินงาน : ดำเนินงานตามแผนฯ 3 ด้าน คือ 1. นำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาใช้ในการปฏิบัติงานภายในส่วนราชการ ได้ร้อยละ 100 2. ถ่ายโอน (outsourcel) งานรับจัดทำแผนที่ภูมิประเทศด้วยอากาศยานไร้คนขับให้ภาคเอกชน (Third party) ดำเนินการแทน กพร. ได้ร้อยละ 100 3. การปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบให้เหมาะสมกับการเติบโตของธุรกิจ ปรับกฎหมายตามนโยบายการส่งเสริมของรัฐบาล ได้ร้อยละ 95 เนื่องจากไม่สามารถดำเนินการตามแผนฯ การออกอนุบัญญัติตาม พ.ร.บ. แร่ 2560 ได้ครบถ้วน	98.33% ผลการดำเนินงาน เป็นไปตามเป้าหมาย

หมายเหตุ : เกณฑ์การประเมินกำหนดให้

เป้าหมายขั้นต่ำ คิดเป็นร้อยละ 50

เป้าหมายมาตรฐาน คิดเป็นร้อยละ 75

เป้าหมายขั้นสูง คิดเป็นร้อยละ 100

ด้านอุตสาหกรรมเหมืองแร่

- สกิติมูลค่าการผลิต การใช้ การส่งออกและการจัดเก็บรายได้
- การขับเคลื่อนการประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรม
พื้นฐานสู่อุตสาหกรรมสีเขียว
- การตรวจประเมินและเฝ้าระวังสิ่งแวดล้อมในการประกอบการ
อุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน
- การส่งเสริมการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมอุตสาหกรรมเหมืองแร่
และอุตสาหกรรมพื้นฐาน
- การสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศ
- การจัดทำอนุบัญญัติออกตามความในร่างพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2560

สถิติมูลค่าการผลิต

การใช้ การส่งออก และการจัดเก็บรายได้

- มูลค่าการผลิต การใช้แร่ภายในประเทศ และการส่งออก
- การจัดเก็บรายได้

มูลค่าการผลิต การใช้ และการส่งออก

การผลิตแร่เพื่อใช้ภายในประเทศและส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ
ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 มีผลการดำเนินงาน ดังนี้

การผลิต

● มีการผลิตแร่ 32 ชนิด มูลค่า 70,988.8 ล้านบาท ลดลงจากปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 ร้อยละ 6.95 สำหรับแร่ที่มีมูลค่าการผลิตสูง 5 อันดับแรก ได้แก่ หินปูน ลิกไนต์ ยิปซัม เกลือหิน และหินแกรนิต โดยมีมูลค่า 30,178.0 14,633.0 3,876.8 2,919.6 และ 2,628.2 ล้านบาท ตามลำดับ โดยแร่ที่ผลิตได้มีการใช้ภายในประเทศและส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ

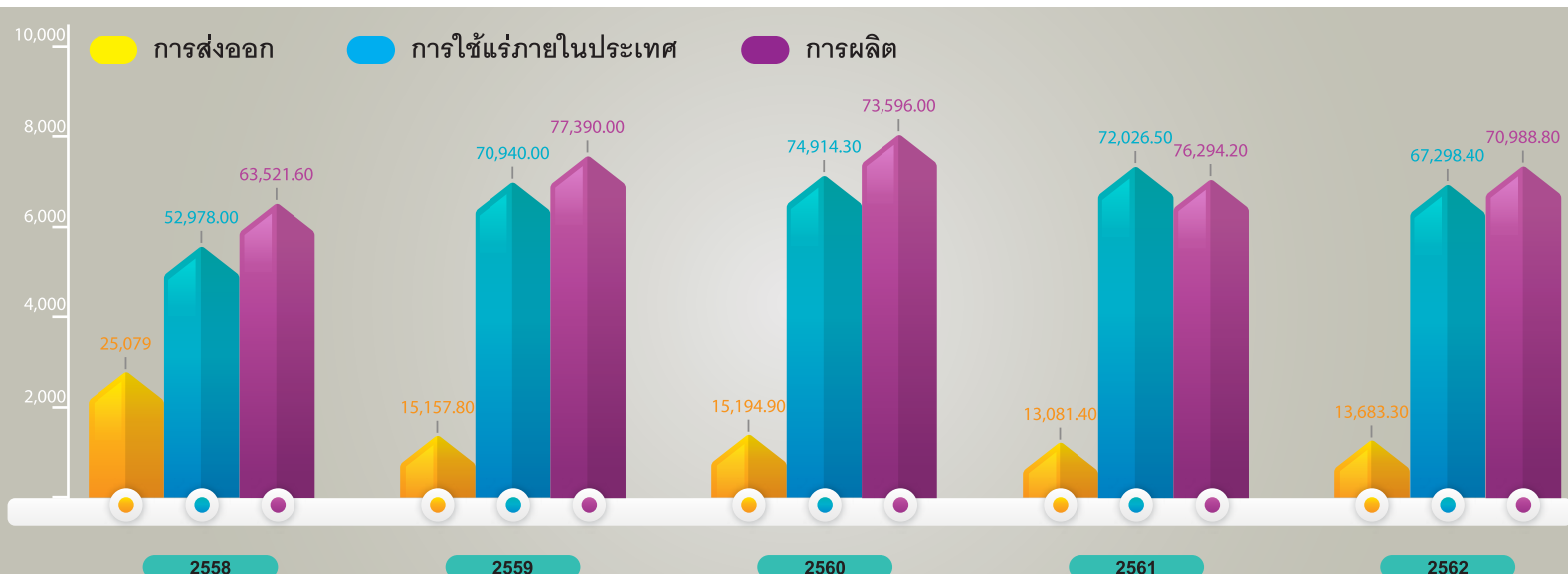
การใช้แร่ภายในประเทศ

● มีการใช้แร่ 30 ชนิด ซึ่งมีมูลค่า 67,298.4 ล้านบาท ลดลงจากปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 ร้อยละ 6.56 สำหรับแร่ที่มีมูลค่าการใช้สูง 5 อันดับแรก ได้แก่ หินปูน ลิกไนต์ เกลือหิน ยิปซัม และหินบะซอลต์ โดยมีมูลค่า 34,850.4 13,092.2 2,851.8 2,425.4 และ 2,271.8 ล้านบาท ตามลำดับ

การส่งออก

● มีการใช้แร่ 23 ชนิด ซึ่งมีมูลค่า 13,683.3 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 ร้อยละ 4.6 สำหรับแร่ที่มีมูลค่าการส่งออกสูง 5 อันดับแรก ได้แก่ โลหะดีบุก ยิปซัม เฟลสปาร์ แอนไฮไดรท์ และโดโลไมต์ โดยมีมูลค่า 5,683.2 3,511.9 1,365.7 873.3 และ 423.9 ล้านบาท ตามลำดับ

กราฟแสดงการเปรียบเทียบ มูลค่าการผลิต การใช้แร่ภายในประเทศ
การส่งออก พ.ศ. 2558 - 2562 (ล้านบาท)

การจัดเก็บรายได้

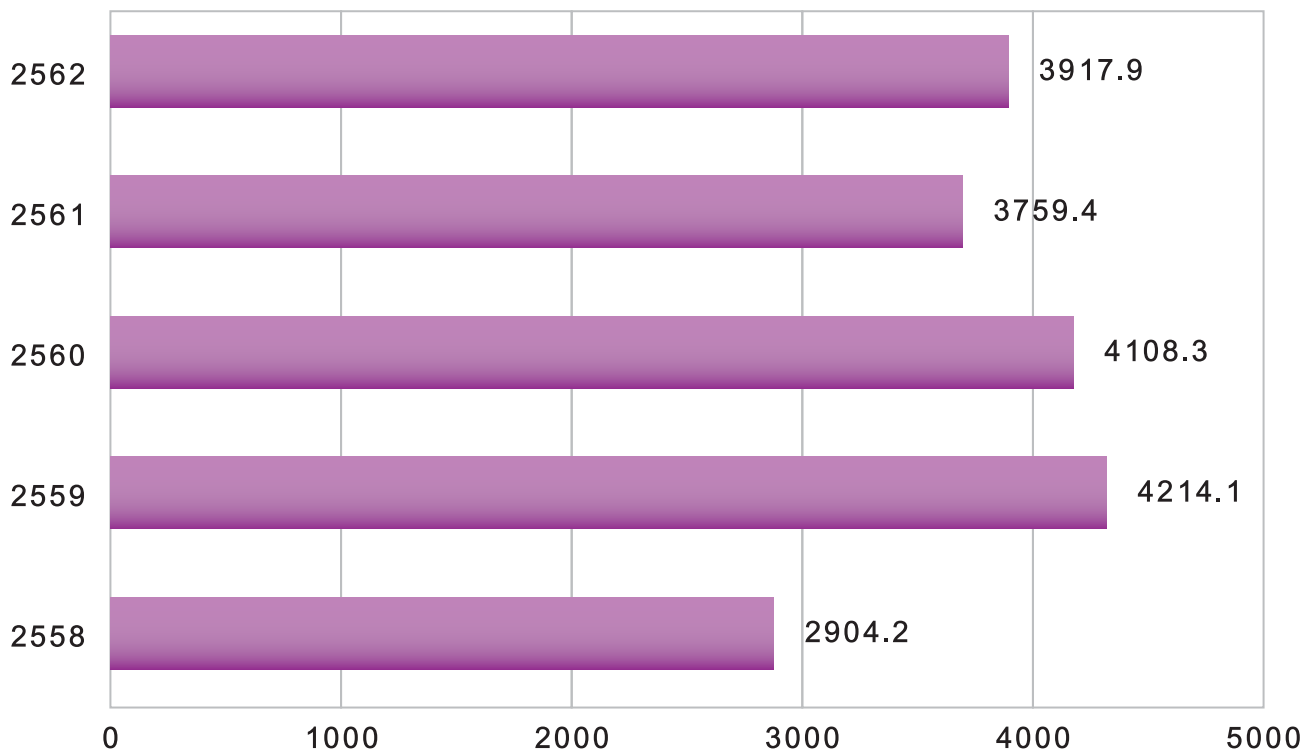
สามารถจัดเก็บค่าภาคหลวงแร่ เป็นรายได้แผ่นดิน ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 เป็นเงินทั้งสิ้น 3,917.9 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 ซึ่งจัดเก็บรายได้เป็นเงินทั้งสิ้น 3,759.4 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 4.22 โดยแร่ที่จัดเก็บค่าภาคหลวงแร่ได้สูงสุด 5 อันดับแรก ได้แก่ หินปูน ลิควินต์ ยิปซัม เหล็กอิน และหินแกรนิต โดยมีมูลค่า 2,114.0 542.6, 312.1, 117.8 และ 110.4 ล้านบาท ตามลำดับ และได้มีการจัดสรรรายได้จากค่าภาคหลวงแร่กลับคืนสู่ท้องถิ่น เพื่อสนองนโยบายของรัฐบาลในการกระจายอำนาจให้ส่วนท้องถิ่น ตามหลักเกณฑ์ของคณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นจำนวน 2,350.7 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 ซึ่งจัดสรรรายได้ค่าภาคหลวงแร่ ให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นจำนวน 2,255.6 ล้านบาท โดยมีสัดส่วนของการจัดการ ดังนี้

- อบต. หรือเทศบาลที่มีประธานบัตรตั้งอยู่ในพื้นที่ ร้อยละ 20
- อบต. หรือเทศบาลในจังหวัดที่มีประธานบัตรตั้งอยู่ ร้อยละ 10*
- อบต. หรือเทศบาลในจังหวัดอื่นๆ ในพื้นที่ทั่วประเทศร้อยละ 10*
- อบจ. ในจังหวัดที่มีประธานบัตร ร้อยละ 20
- นำส่งเป็นรายได้ของรัฐ ร้อยละ 40

กราฟแสดงการจัดเก็บรายได้ (เปรียบเทียบกับปีงบประมาณ 2558-2562)

ปีงบประมาณ

หมายเหตุ* การจัดสรรค่าภาคหลวงแร่ให้จัดสรรตามอัตราส่วนแห่งยอดจำนวนราษฎรตามหลักฐานทะเบียนราษฎร

การขับเคลื่อนการประกอบการเหมืองแร่ และอุตสาหกรรมพื้นฐานสู่อุตสาหกรรมสีเขียว

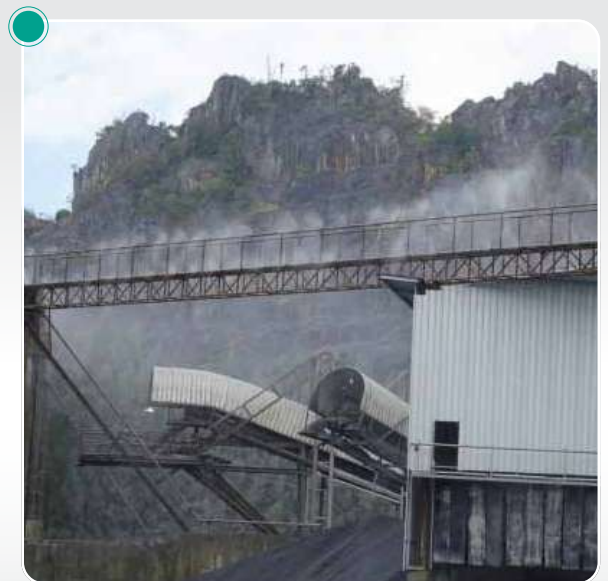
- 1. การส่งเสริมให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานเข้าสู่มาตรฐานอุตสาหกรรมสีเขียว และเหมืองแร่สีเขียว
- 2. การส่งเสริมอุตสาหกรรมเหมืองแร่ให้มีมาตรฐานสากลเพื่อความรับผิดชอบต่อสังคม
- 3. การขึ้นทะเบียนผู้ควบคุมการใช้วัตถุระเบิดในงานเหมืองแร่
- 4. การพัฒนาระบบฐานข้อมูลรังวัดหมู่เหมืองด้วยงานสำรวจระยะไกล
- 5. การเสริมสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายทุกภาคส่วนในการดูแลสังคมและสิ่งแวดล้อม
- 6. การเสริมสร้างความร่วมมือของผู้ประกอบการ ท้องถิ่น และชุมชนเพื่อการจัดการสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาที่ยั่งยืนของอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน

1. การส่งเสริมให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน เข้าสู่มาตรฐานอุตสาหกรรมสีเขียว และเหมืองแร่สีเขียว

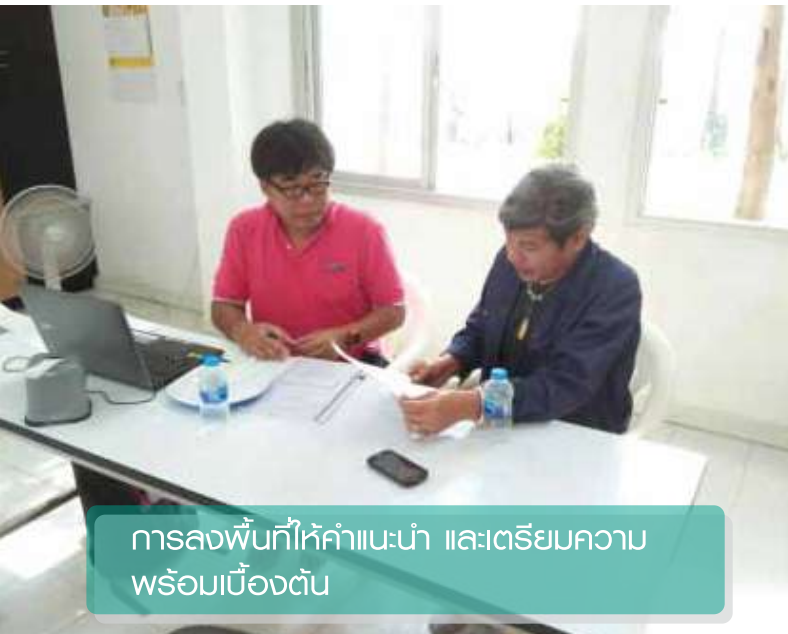
กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ (กพร.) ได้ส่งเสริมผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานดำเนินการพัฒนาสถานประกอบการสู่มาตรฐานเหมืองแร่สีเขียว (Green Mining) ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมที่ยึดมั่นในการประกอบกิจการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน มีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกองค์กรตลอดห่วงโซ่อุปทาน ซึ่งมีหลักเกณฑ์ 6 ด้าน ได้แก่ 1) มีความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม และสังคมเป็นที่ตั้ง 2) ลด ป้องกัน และแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม 3) ดูแลความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยของพนักงานและชุมชนผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง 4) มีพื้นที่สีเขียวและทัศนียภาพเรียบร้อยสะอาดตา 5) โปร่งใสและตรวจสอบได้ 6) ใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า

เพื่อผลักดันและส่งเสริมให้ภาคอุตสาหกรรมพัฒนาและยกระดับการประกอบกิจการให้อยู่ในมาตรฐานสูงสุด กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เป็นหน่วยงานที่อยู่ภายใต้กระทรวงอุตสาหกรรม และเป็นหน่วยงานหลักในการบริหารจัดการและกำกับดูแลอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน ได้แก่ เหมืองแร่ โรงแต่งแร่ โรงประกอบโลหกรรม โรงงานไม่ บดหรือย่อยหิน และโรงงานผลิตเกลือสินเธาว์ ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญในการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานให้มุ่งสู่อุตสาหกรรมสีเขียว ตามนโยบายของกระทรวงอุตสาหกรรม และเพื่อให้มีการพัฒนาอย่างสมดุลและยั่งยืนทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยดำเนินการในเชิงรุกและต่อเนื่องในกิจกรรมหลัก ภายใต้โครงการส่งเสริมผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานเข้าสู่มาตรฐานเหมืองแร่สีเขียว (Green Mining) และอุตสาหกรรมสีเขียว เพื่อพัฒนาระดับมาตรฐานสถานประกอบการ และส่งเสริมให้ผู้ประกอบการดำเนินธุรกิจอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 มีการดำเนินงานดังนี้

สถานประกอบการที่ได้รับการตรวจประเมินตามมาตรฐานเหมืองแร่สีเขียว

การลงพื้นที่ให้คำแนะนำ และเตรียมความพร้อมเบื้องต้น

1) ประชาสัมพันธ์และเชิญชวนผู้ประกอบการเข้าร่วมโครงการ

ส่งเจ้าหน้าที่ไปประชาสัมพันธ์สำหรับสถานประกอบการที่มีการปฏิบัติตามมาตรการด้านสิ่งแวดล้อมและการมีส่วนร่วมพัฒนาชุมชนอยู่ในระดับที่ดี จากการคัดเลือกของภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้คำแนะนำและเชิญชวนสถานประกอบการให้เข้าสู่มาตรฐานเหมืองแร่สีเขียว ซึ่งในปี 2562 มีสถานประกอบการที่มีความประสงค์จะขอรับการตรวจประเมินตามมาตรฐานเหมืองแร่สีเขียวจำนวน 43 ราย และสถานประกอบการที่ได้รับรางวัลไปแล้วเข้าร่วมรักษามาตรฐานเหมืองแร่สีเขียวอย่างต่อเนื่อง จำนวน 219 ราย

2) การตรวจประเมิน คัดเลือก และพิจารณาสถานประกอบการตามมาตรฐานเหมืองแร่สีเขียว

ส่งเจ้าหน้าที่ไปให้คำแนะนำและเตรียมความพร้อมเบื้องต้น หลังจากนั้นสถานประกอบการจะต้องนำเสนอข้อมูลการดำเนินการต่างๆ ที่สอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานเหมืองแร่สีเขียวต่อคณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกเหมืองแร่สีเขียว ซึ่งประกอบด้วยหน่วยงานต่างๆ เข้าร่วมเป็นอนุกรรมการฯ เช่น กรมควบคุมมลพิษ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กรมป่าไม้ สภาการเหมืองแร่ สมาคมอุตสาหกรรมย่อยหิน และผู้เชี่ยวชาญจากสถาบันการศึกษาที่มีการเรียนการสอนด้านเหมืองแร่ พร้อมทั้งไปตรวจประเมินสถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการในพื้นที่ และนำเสนอผลต่อคณะกรรมการพิจารณาเหมืองแร่สีเขียว เพื่อพิจารณารับรองผลคัดเลือกสถานประกอบการที่ผ่านเกณฑ์การประเมินและได้รับรางวัลเหมืองแร่สีเขียว ซึ่งในปีงบประมาณ 2562 นั้น มีสถานประกอบการที่ผ่านเกณฑ์การประเมินและได้รับรางวัลเหมืองแร่สีเขียวจำนวน 41 ราย และรักษามาตรฐานเหมืองแร่สีเขียวอย่างต่อเนื่อง จำนวน 119 ราย

การตรวจประเมิน โดยคณะกรรมการคัดเลือกเหมืองแร่สีเขียว

พิธีมอบรางวัลมาตรฐานเหมืองแร่สีเขียว

2. การส่งเสริมอุตสาหกรรมเหมืองแร่ให้มีมาตรฐานสากลเพื่อความรับผิดชอบต่อสังคม

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ในฐานะหน่วยงานที่กำกับดูแลกลุ่มอุตสาหกรรมแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน ได้กำหนดยุทธศาสตร์ในการผลักดันและส่งเสริมให้สถานประกอบการกลุ่มอุตสาหกรรมแร่มีความรับผิดชอบต่อสังคมเพิ่มมากขึ้น จึงได้จัดทำโครงการส่งเสริมอุตสาหกรรมเหมืองแร่ให้มีมาตรฐานสากลเพื่อความรับผิดชอบต่อสังคม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้สถานประกอบการอุตสาหกรรมแร่ สามารถประกอบการได้อย่างต่อเนื่องและอยู่ร่วมกับสังคมและสิ่งแวดล้อมได้อย่างยั่งยืน สร้างการยอมรับการประกอบการของอุตสาหกรรมแร่ และสร้างความเข้าใจในความจำเป็นของการนำทรัพยากรแร่มาใช้ประโยชน์จากภาคสังคม ทั้งประชาชน หน่วยงานท้องถิ่น ภาครัฐ ซึ่งจะส่งผลให้สามารถผลิตและใช้แร่ได้อย่างยั่งยืนก่อให้เกิดความมั่นคงด้านแร่ในระยะยาว

โครงการส่งเสริมอุตสาหกรรมเหมืองแร่

ให้มีมาตรฐานสากลเพื่อความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR-DPIM) เริ่มดำเนินการมาตั้งแต่ปี 2553 ปัจจุบันมีสถานประกอบการผ่านการประเมินตามมาตรฐานดังกล่าว จำนวน 109 ราย มีสมาชิกเครือข่ายที่ยังคงดำเนินกิจกรรมมาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคมอย่างต่อเนื่อง (CSR-DPIM Networks) จำนวน 84 ราย ซึ่งกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่พยายามที่จะเพิ่มเป้าหมาย เพื่อขยายผลโครงการฯ ให้มีจำนวนสถานประกอบการผ่านการประเมินตามมาตรฐานดังกล่าว และมีจำนวนสมาชิกเครือข่ายเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ร่วมกับสถาบันรับรองมาตรฐานไอเอสโอ (MASCI) ได้ดำเนินงาน ดังนี้

การทวนสอบในพื้นที่ประกอบการ
ที่ร่วม CSR-DPIM Network

สัมนาเปิดตัวโครงการ (Kick off) และมอบรางวัล

1.) ประชาสัมพันธ์โครงการ (Kick off)

โดยการจัดสัมมนาเผยแพร่ความรู้เรื่องมาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR-DPIM) ให้แก่ผู้ประกอบการและผู้สนใจทั่วไป และจัดพิธีมอบรางวัลมาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคม ให้แก่สถานประกอบการอุตสาหกรรมแร่ที่ผ่านเกณฑ์การดำเนินงานตามมาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคม ประจำปี 2561 มีผู้เข้าร่วมกิจกรรมทั้งสิ้น จำนวน 305 คน

2.) จัดทำเอกสาร

เผยแพร่ประชาสัมพันธ์โครงการ คัดเลือกผู้ประกอบการเข้าร่วมโครงการ และประเมินผลการดำเนินการตามมาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR-DPIM) ซึ่งมีสถานประกอบการเข้าร่วมโครงการทั้งสิ้น จำนวน 7 แห่ง และผ่านการประเมินจำนวน 6 แห่ง

กิจกรรมเครือข่าย CSR-DPIM Network

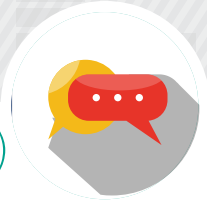
3.) จัดกิจกรรมเครือข่าย CSR-DPIM (CSR-DPIM Network)

ในลักษณะ Group Training เพื่อทบทวนความรู้ ความเข้าใจการดำเนินงาน และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ประสบการณ์ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม (Show & Share) มีผู้เข้าร่วมรวมจำนวน 122 คน นอกจากนี้มีผู้ประกอบการเครือข่ายจัดทำรายงานด้านการพัฒนาอย่างยั่งยืนในลักษณะ Self-Assessment Report ตามกรอบการจัดทำรายงานของ CSR-DPIM จำนวน 62 แห่ง มีสถานประกอบการที่ผ่านเกณฑ์ระดับดีเยี่ยม 12 ราย (ได้ 100 คะแนนเต็ม) ผ่านเกณฑ์ 47 ราย (ไม่ได้ 100 คะแนน) ไม่ผ่านเกณฑ์ 3 ราย และรางวัลบุคลากรดีเด่นด้านความรับผิดชอบต่อสังคม 3 ราย

ประโยชน์ที่ได้รับความจากการดำเนินงาน

ตัวชี้วัดเป้าหมายโครงการ (เชิงปริมาณ)

- 1) มีสถานประกอบการอุตสาหกรรมแร่ นำมาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมแร่ (CSR-DPIM) จำนวน 7 แห่ง และผ่านการประเมินผลการดำเนินการตามมาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR-DPIM) จำนวน 6 แห่ง
- 2) มีสถานประกอบการเครือข่าย (CSR-DPIM Network) ดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมอย่างต่อเนื่อง และจัดทำรายงานด้านการพัฒนาอย่างยั่งยืน ในลักษณะ Self-Assessment Report จำนวน 62 แห่ง จากสถานประกอบการเครือข่าย ทั้งหมด 84 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 73.81 มีสถานประกอบการเครือข่ายผ่านเกณฑ์ระดับดีเยี่ยม ได้ 100 คะแนนเต็ม จำนวน 12 ราย ผ่านเกณฑ์ (ไม่ได้ 100 คะแนน) จำนวน 47 ราย ไม่ผ่านเกณฑ์ 3 ราย และรางวัลบุคลากรดีเด่นด้านความรับผิดชอบต่อสังคม CSR-DPIM จำนวน 3 ราย
- 3) จัดกิจกรรมเครือข่าย CSR-DPIM (CSR-DPIM Network) ในลักษณะ Group Training เพื่อทบทวนความรู้ ความเข้าใจการดำเนินงาน การจัดทำรายงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมให้กับเครือข่าย CSR-DPIM และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ประสบการณ์ ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม (Show & Share) มีผู้เข้าร่วมรวมจำนวน 122 คน

ตัวชี้วัดเป้าหมายโครงการ (เชิงปริมาณ)

- 1) สถานประกอบการอุตสาหกรรมแร่ ได้รับการส่งเสริมและนำมาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้ประกอบการ อุตสาหกรรมแร่ (CSR-DPIM) ไปปฏิบัติเพิ่มขึ้น
- 2) มีจำนวนสมาชิกเครือข่าย CSR-DPIM เพิ่มขึ้น สถานประกอบการเครือข่าย CSR-DPIM มีการดำเนินงานด้าน ความรับผิดชอบต่อสังคมอย่างต่อเนื่อง และจัดทำรายงานด้านการพัฒนาอย่างยั่งยืน ในลักษณะ Self-Assessment Report และมีเวทีใน การแลกเปลี่ยนความรู้ประสบการณ์ ความชำนาญด้านความรับผิดชอบต่อสังคม กิจกรรมเพื่อสังคมและชุมชน

3. การขึ้นทะเบียนผู้ควบคุมใช้วัตถุระเบิดในงานเหมืองแร่

ผู้เข้าฝึกอบรมทบทวนความรู้ด้านการใช้วัตถุระเบิด

ด้วยปัจจุบัน มีการใช้วัตถุระเบิดในงานวิศวกรรม

โดยเฉพาะในงานเหมืองแร่กันอย่างกว้างขวาง กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ (กพร.) ได้ตระหนักถึงความสำคัญในการใช้วัตถุระเบิดให้มีความปลอดภัย ดังนั้นจึงได้ออกประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เรื่องผู้ควบคุมการใช้วัตถุระเบิดในงานเหมืองแร่ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน พ.ศ. 2549 กำหนดมาตรการให้การทำเหมืองที่มีการใช้วัตถุระเบิดต้องมีผู้ควบคุมการใช้วัตถุระเบิดในงานเหมืองแร่ ซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้ความชำนาญในการใช้วัตถุระเบิดเป็นผู้ควบคุมการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการใช้วัตถุระเบิดทุกขั้นตอน ตามมาตรการสากลที่นานาประเทศใช้ในการควบคุมความปลอดภัยในการใช้วัตถุระเบิดในงานวิศวกรรม

โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 กรมอุตสาหกรรม

พื้นฐานและการเหมืองแร่ได้จัดการฝึกอบรมหลักสูตร การอบรมทบทวนความรู้เพื่อการต่ออายุใบรับรองการผ่านการฝึกอบรมเป็นผู้ควบคุมการใช้วัตถุระเบิดในงานเหมืองแร่ ให้มีความรู้ความเข้าใจและมีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการใช้วัตถุระเบิดอย่างถูกต้อง จำนวน 2 รุ่น มีผู้ผ่านการฝึกอบรม 135 คน (ซึ่งผู้เข้ารับการอบรมเป็นผู้ผ่านการฝึกอบรมการใช้วัตถุระเบิดในงานเหมืองแร่ซึ่งใบรับรองมีอายุ 5 ปี เมื่อครบ 5 ปีแล้ว จำเป็นต้องมาทำการอบรมทบทวนความรู้เพื่อการต่ออายุฯ ใหม่)

อบรมการใช้วัตถุระเบิดในเหมืองหิน

ฝึกอบรมโดยถ่ายทอดความรู้แก่บุคลากรด้านอุตสาหกรรมแร่ เรื่อง การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตในงานเหมืองแร่และเหมืองหิน จำนวน 2 ครั้ง มีผู้เข้ารับการอบรม 199 ราย และได้ดำเนินการพัฒนาและยกระดับมาตรฐานการประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมการตรวจประเมินมาตรฐานสถานประกอบการด้านแร่ จำนวน 1,000 ราย และให้บริการคำแนะนำ ให้คำปรึกษาทางวิศวกรรมแก่สถานประกอบการ เช่น การตรวจวัดผลกระทบจากการใช้วัตถุระเบิดพร้อมทั้งปรับปรุงประสิทธิภาพการใช้วัตถุระเบิดในเหมืองหิน

สำหรับประโยชน์ที่ได้จากการฝึกอบรม ผู้ที่ผ่านการอบรมทบทวนความรู้จะมีความรู้ความเข้าใจเรื่องการใช้วัตถุระเบิดตามหลักวิชาการเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องความปลอดภัยและการป้องกันผลกระทบสิ่งแวดล้อม สามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ให้เกิดความปลอดภัยในปฏิบัติงาน ลดการเกิดอุบัติเหตุในงานเหมืองแร่ ในส่วนของผู้ประกอบการเหมืองแร่ประโยชน์ที่ได้คือช่วยลดต้นทุน เพิ่มศักยภาพในการพัฒนาผลผลิตและประสิทธิภาพการทำเหมืองแร่

ผู้ผ่านการอบรมทบทวนความรู้เพื่อการ
ต่ออายุใบรับรอง

4. การพัฒนาระบบฐานข้อมูลสิ่งแวดล้อมเมืองด้วยงานสำรวจระยะไกล

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ มีภารกิจที่สำคัญอย่างหนึ่งคือ การกำกับดูแลการประกอบการอุตสาหกรรมเหมืองแร่ และอุตสาหกรรมพื้นฐานให้เป็นไปตามกฎหมาย มีความปลอดภัยและไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม แต่การดำเนินการดังกล่าว ยังมีข้อจำกัดในการปฏิบัติหน้าที่ตรวจสอบการประกอบการเหมืองแร่ ทำให้การตรวจสอบควบคุมดูแลยังไม่สามารถดำเนินการได้อย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ทั้งในส่วนของการทำงานให้ถูกต้องตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต การชำระค่าภาคหลวงให้ถูกต้องครบถ้วน และการลักลอบทำเหมืองโดยผิดกฎหมาย

จากปัญหาดังกล่าวกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ได้มีการนำเทคโนโลยีการสำรวจระยะไกล (Remote Sensing) มาใช้ในการตรวจสอบกำกับดูแลการประกอบการทำเหมืองแร่ โดยการนำเทคโนโลยีการสำรวจระยะไกลมาใช้เก็บข้อมูลเพื่อความเป็นปัจจุบัน สามารถช่วยเพิ่มประสิทธิภาพและประหยัดเวลารวมทั้งค่าใช้จ่ายสำหรับการดำเนินการเมื่อเปรียบเทียบกับงานรังวัดสำรวจภาคพื้นดินด้วยกล้องสำรวจประมวลผลรวม (Total Station) หรือเครื่องรับสัญญาณดาวเทียม (GPS) นอกจากนั้น การทำงานสำรวจระยะไกลยังสามารถลดปัญหาการเข้าถึงพื้นที่และลดความเสี่ยง

ในการเกิดอุบัติเหตุในการทำงานสำรวจรังวัดในพื้นที่อันตราย เช่นบริเวณหน้าผาสูงชัน นอกจากนั้นในบางสถานการณ์อาจจำเป็นต้องใช้ข้อมูลแบบเวลาจริง (realtime) หรือข้อมูลที่เป็นปัจจุบันเพื่อช่วยในการตัดสินใจและแก้ปัญหาบางสถานการณ์ได้อย่างทันที โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การสำรวจข้อมูลและติดตามความก้าวหน้าของการประกอบการเหมืองแร่ หรือการเปลี่ยนแปลงพื้นที่เหมืองแร่ การตรวจสอบการทำเหมืองแร่ผิดกฎหมาย ซึ่งสถานการณ์ต่างๆ เหล่านี้ สามารถจัดการได้โดยใช้อากาศยานไร้คนขับช่วย เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ทันต่อการใช้งาน และช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินการต่างๆ

อากาศยานไร้คนขับ

อบรบการใช้เทคโนโลยีอากาศยานไร้คนขับ

ปีงบประมาณ 2562 กรมอุตสาหกรรมการบินและการบินเมืองแร่ได้ดำเนินการจัดทำข้อมูลรังวัดสอบขอบเขตประทานบัตรด้วยงานรังวัดด้วยเครื่องรับสัญญาณดาวเทียมจำนวน 118 แปลงประทานบัตร และดำเนินการรังวัดทำแผนที่ภูมิประเทศด้วยอากาศยานไร้คนขับเพื่อใช้เป็นฐานข้อมูลทางภูมิสารสนเทศและข้อมูลด้านภูมิประเทศสำหรับการตรวจสอบเชิงปริมาณ จำนวน 70 แปลงประทานบัตร พร้อมจัดอบรมภาคปฏิบัติและภาคทฤษฎี เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้การใช้เทคโนโลยีอากาศยานไร้คนขับในงานรังวัดสมัยใหม่แก่บุคลากรที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องเนื่องกับการกิจด้านการกำกับดูแล

ประโยชน์ที่ได้รับจากการดำเนินงาน

1. พัฒนาระบบฐานข้อมูลงานรังวัด ซึ่งใช้เป็นเครื่องมือในการกำกับดูแลการประกอบการเหมืองแร่ หรือเฝ้าระวังพื้นที่เสี่ยงที่อาจมีการทำเหมืองโดยไม่ได้รับอนุญาตให้มีความเป็นปัจจุบัน
2. วิเคราะห์และแสดงผลเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาความเปลี่ยนแปลงของภูมิประเทศในพื้นที่ประกอบการเหมืองแร่
3. นำข้อมูลภาพถ่ายทางอากาศและข้อมูลภูมิประเทศ มาใช้ในการออกแบบด้านการปรับปรุงสภาพและฟื้นฟูพื้นที่ผ่านการทำเหมืองอุตสาหกรรมแล้ว
4. นำค่าพิกัดจากการรังวัดหลักเขตประทานบัตร มาปรับแก้ค่าพิกัดของแปลงประทานบัตรเหมืองแร่ให้สอดคล้องกับระบบพิกัดในปัจจุบัน
5. บุคลากรที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องเนื่องกับการกิจด้านการกำกับดูแลนำความรู้ที่ได้จากการฝึกอบรมไปใช้ในการปฏิบัติงานจริง

ข้อมูลแผนที่ภาพถ่ายทางอากาศ
รังวัดด้วยงานอากาศยานไร้คนขับ วันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๖๒

หมายเลขแปลง	วันสิ้นสุดอายุ	ชื่อผู้ถือ	ชนิดแร่	ตำบล	อำเภอ	จังหวัด
27157/15202	2023-09-30	บจก.ชาณุยุทธการศิลาแลง (1997)	หินอุตสาหกรรมชนิดหินปูนเพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง	เขราวัน	เขราวัน	เลย
สัญลักษณ์		100 0 100 200 m มาตราส่วน 1:7000		แผนที่ระบบ L7018 ระบบพิกัด UTM Zone 47 N (WGS84)		
□ แปลงประทานบัตร				ผู้จัดทำ นางสาวกวิภา สุขชี วิศวกรสำรวจปฏิบัติการ		

5. การเสริมสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายทุกภาคส่วนในการดูแลสิ่งแวดล้อม

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ มีความตระหนักถึงบทบาทการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการดูแลสังคมและสิ่งแวดล้อมจากการทำเหมืองแร่ จึงได้ถ่ายโอนภารกิจด้านการกำกับดูแลและเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อมแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และตั้งเครือข่ายภาคประชาชนทำการติดตามเฝ้าระวังผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่อาจเกิดขึ้นกับชุมชนของตนเอง พร้อมทั้งถ่ายทอดความรู้ในด้านการติดตามตรวจสอบและเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเครือข่ายดังกล่าว เพื่อให้ท้องถิ่นสามารถดูแลประกอบการเหมืองแร่ได้ด้วยตัวเอง และเพื่อให้การประกอบการเหมืองแร่อยู่ร่วมกับชุมชนได้อย่างเป็นสุข

ปี 2550-2561 กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ได้ถ่ายโอนภารกิจด้านการกำกับดูแลและเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อมแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไปแล้ว จำนวน 388 ตำบล และจัดสร้างเครือข่ายไปแล้วทั้งสิ้น 490 เครือข่าย ซึ่งครอบคลุมพื้นที่ส่วนใหญ่ของพื้นที่ที่มีการทำเหมืองแร่ อย่างไรก็ดีตาม แม้ว่าเครือข่ายภาคประชาชนนั้นได้จัดสร้างในพื้นที่ที่มีการทำเหมืองแร่เกือบจะครบทุกพื้นที่แล้ว กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ยังคงต้องมีการกระตุ้นการทำงานของเครือข่ายภาคประชาชนที่ได้จัดสร้างไว้แล้วอย่างต่อเนื่องต่อไป เนื่องจากบุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการสับเปลี่ยนทำให้ผู้มาใหม่ไม่มีความรู้ หรือสมาชิกเครือข่ายภาคประชาชนมีการโยกย้ายหรือยกเลิกการรายงานของเครือข่าย เป็นต้น นอกจากนี้ ยังต้องกระตุ้นการทำงานของหน่วยงานที่มีความเกี่ยวข้องกับการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเครือข่ายภาคประชาชน ได้แก่ กลุ่มอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด และผู้ประกอบการ เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจและสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ร่วมกับสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (NIDA) ได้ดำเนินงาน ดังนี้

1. จัดอบรมกระตุ้นการทำงานของเครือข่ายภาคประชาชน เพื่อสร้างการมีส่วนร่วมในการดูแลสิ่งแวดล้อมจากการทำเหมืองแร่ มีผู้เข้าร่วมอบรมจำนวน 175 ราย จาก 17 เครือข่าย
2. จัดอบรมและกระตุ้นการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) และกลุ่มอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เรื่อง "เรียนรู้เพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถในการปฏิบัติงาน" มีผู้เข้าร่วมอบรม จำนวน 159 ราย
3. จัดอบรมผู้ประกอบการ ในหัวข้อ เรียนรู้ผ่านประสบการณ์การบริหารกิจการที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ในลักษณะที่สอนน้อง มีผู้เข้าร่วมจำนวน 102 ราย
4. จัดสัมมนาผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กลุ่มอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เรื่อง "เทคโนโลยีเพื่อการเฝ้าระวังและเตือนภัยด้านสิ่งแวดล้อม" และเรื่อง "ผลประโยชน์ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับจากการทำเหมืองแร่ภายใต้พระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2560" และพิธีมอบรางวัล อปท. นักพัฒนาดูแลสิ่งแวดล้อมเหมืองแร่ มีผู้เข้าร่วมสัมมนาจำนวน 152 ราย

ให้คำแนะนำในการปฏิบัติงาน

ตามภารกิจที่ถ่ายโอนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ฝึกอบรมกระตุ้นการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และกลุ่มอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

ฝึกอบรมระดับการทำงานขององค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่นและกลุ่มอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

โดยจากการดำเนินงานโครงการดังกล่าว ทำให้องค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่น และเครือข่ายภาคประชาชน มีความรู้ความเข้าใจและ
พัฒนาขีดความสามารถให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องในการมีส่วนร่วมดูแลสังคม
และสิ่งแวดล้อมจากการประกอบการเหมืองแร่ และสามารถนำความรู้ที่ได้ไป
ประเมินผลกระทบที่ได้รับจากการประกอบเหมืองแร่ได้ตรงตามความเป็นจริง
ซึ่งจะช่วยให้ส่วนราชการสามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างถูกต้อง นอกจากนี้
ผู้ประกอบการที่เข้ารับการอบรมในโครงการที่สอนน้องสามารถนำความรู้ที่
ได้รับไปปรับใช้กับการดำเนินงานของตน ทำให้สังคมและสิ่งแวดล้อมโดยรอบ
สถานประกอบการได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

การมอบรางวัลให้กับ อปท. ที่ชนะการประกวด

6. การเสริมสร้างความร่วมมือของผู้ประกอบการ ก่อถัก และชุมชน เพื่อการจัดการสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาที่ยั่งยืนของอุตสาหกรรม เหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ตระหนักถึงความจำเป็นต้องให้ทุกฝ่ายร่วมมือในการมีส่วนร่วมในการจัดการผลกระทบสิ่งแวดล้อมทั้งชุมชน ท้องถิ่น ผู้ประกอบการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เป็นศูนย์กลางประสานการเสริมสร้างความร่วมมือ และจัดกิจกรรมให้ทุกฝ่ายร่วมมือ ร่วมแรง ร่วมใจ ดำเนินการเสริมสร้างความร่วมมือดังกล่าวเพื่อการจัดการสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาที่ยั่งยืนของอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 มีผลการดำเนินงาน ดังนี้

1. การจัดกิจกรรมเสริมสร้างความร่วมมือ

เป็นการจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างความร่วมมือ และความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันระหว่างผู้ประกอบการ และชุมชนในการจัดการสิ่งแวดล้อม ร่วมแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็นในการป้องกันแก้ไขปัญหามลกระทบสิ่งแวดล้อมที่อาจเกิดขึ้นจากการประกอบการอุตสาหกรรมพื้นฐาน ทั้งนี้เพื่อสร้างความตระหนักและจิตสำนึกในการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมและสร้างภาพลักษณ์ที่ดี โดยจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในกลุ่มผู้มีส่วนได้เสีย รับฟังข้อเสนอแนะร่วมกัน (Big Sharing) มีการจัดกิจกรรมร่วมกันปลูกต้นไม้บริเวณสถานประกอบการและเส้นทางสาธารณะ (Big Planting) มีการจัดกิจกรรมตรวจเฝ้าระวังสุขภาพของชุมชนร่วมกับสถานประกอบการ (Health Care) จัดกิจกรรมเปิดบ้าน (Open House) ให้ชุมชนร่วมตรวจสอบเฝ้าระวัง และมีการร่วมมือตรวจสอบปัญหาและหาแนวทางแก้ไขปัญหามลกระทบสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นจากเหมืองแร่ โรงโม่หินและโรงแต่งแร่ ที่ทุกฝ่ายยอมรับร่วมกัน จัดขึ้น 5 ครั้ง มีผู้เข้าร่วมกิจกรรมทั้งสิ้น 462 คน

กิจกรรมเสริมสร้างความร่วมมือของผู้ประกอบการ
ก่อกถัก และชุมชน เพื่อการจัดการสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาที่ยั่งยืน

2. การเสริมสร้างการปรับปรุงสภาพแวดล้อม ในพื้นที่ประกอบการ

เป็นการส่งเสริมและรณรงค์ให้ผู้ประกอบการได้ตระหนักและเล็งเห็นถึงความสำคัญของการปลูกต้นไม้เพื่อการฟื้นฟูพื้นที่เหมืองแร่และเพื่อเป็นการเพิ่มพื้นที่สีเขียวให้กับสถานประกอบการเหมืองแร่ รวมถึงการสร้างทัศนียภาพที่ดีอันจะเป็นการช่วยสร้างภาพพจน์ของอุตสาหกรรมเหมืองแร่ ในปีงบประมาณ 2562 เข้าดำเนินการส่งเสริมการปรับปรุงสภาพแวดล้อมในพื้นที่ประกอบการเหมืองแร่ ในพื้นที่จังหวัดชลบุรี ชัยนาท อุทัยธานี นครสวรรค์ กำแพงเพชร ตาก สุโขทัย อุตรดิตถ์ น่าน พะเยา เชียงราย บุรีรัมย์ สุรินทร์ และจังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 60 แปลง มีสถานประกอบการเข้าร่วมโครงการฯ จำนวน 48 แปลง และได้ดำเนินการปลูกต้นไม้แล้วจำนวน 40 แปลง จำนวนกล้าไม้ประมาณ 32,020 ต้น พื้นที่ปลูกประมาณ 80 ไร่

ประโยชน์ที่ได้รับจากการดำเนินงาน ตัวชี้วัดเป้าหมายโครงการ (เชิงปริมาณ)

- 1) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อการดูแลและการจัดการสิ่งแวดล้อมให้มีความสมดุลและยั่งยืน จำนวน 462 คน
- 2) สถานประกอบการเหมืองแร่เข้าร่วมโครงการฯ จำนวน 48 แปลง และได้ดำเนินการปลูกต้นไม้แล้วจำนวน 40 แปลง

ตัวชี้วัดผลลัพธ์ (เชิงคุณภาพ)

- 1) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้ร่วมมือในกิจกรรมต่างๆ ที่ช่วยให้มีการดูแลสิ่งแวดล้อมและร่วมแก้ไขปัญหาด้วยกันเพื่อการดูแลและการจัดการสิ่งแวดล้อมให้มีความสมดุลและยั่งยืนมากขึ้น
- 2) พื้นที่ประกอบการได้รับการปรับปรุงและฟื้นฟูพื้นที่ ช่วยลดผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมโดยรอบเหมืองและช่วยสร้างทัศนียภาพที่ดี ทำให้เกิดทัศนคติที่ดีของชุมชนต่อกิจการด้านเหมืองแร่ นอกจากนี้จะทำให้สถานประกอบการเหมืองแร่ต่างๆ ได้ตระหนักและให้ความสำคัญกับการปลูกต้นไม้เพื่อการฟื้นฟูพื้นที่เหมืองแร่

กิจกรรมการติดตาม เร่งรัดการปรับปรุง
สภาพแวดล้อมในพื้นที่ประกอบการ

การตรวจประเมินและเฝ้าระวังสิ่งแวดล้อม ในการประกอบการอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน

การเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ประกอบการ

การแก้ไขปัญหาการปนเปื้อนของโลหะตะกั่วในลำห้วยคลิตี้

อำเภอพิกุล ม. จังหวัดกาญจนบุรี

1. การเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ประกอบการ

รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมซึ่งเป็นเงื่อนไขแนบท้ายประทานบัตรในการขออนุญาตประทานบัตรเหมืองแร่ ถือเป็นมาตรการสำคัญในการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม ซึ่งผู้ประกอบการจะต้องปฏิบัติตามมาตรการอย่างเคร่งครัด เพื่อป้องกันผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นต่อสิ่งแวดล้อมให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ ดังนั้น จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการตรวจประเมินและเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อมเพื่อติดตามและทราบสถานการณ์สิ่งแวดล้อมบริเวณพื้นที่ประกอบการเหมืองแร่ที่เป็นปัจจุบัน เพื่อที่จะสามารถป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นจากการทำเหมืองแร่ได้ทันต่อเหตุการณ์ โดยมีการตรวจประเมินเพื่อให้ผู้ประกอบการปฏิบัติตามมาตรการได้อย่างถูกต้องครบถ้วน เพื่อให้การดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ในปีงบประมาณ 2562 กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ได้ดำเนินการตรวจประเมินการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม และตรวจวัดปริมาณฝุ่นละอองด้วยการตรวจวัดค่าความทึบแสงในพื้นที่ที่มีการประกอบการกิจการโรงโม่ บด หรือย่อยหิน รวมทั้งตรวจวัดปริมาณฝุ่นละอองในบรรยากาศ ระดับเสียง และแรงสั่นสะเทือนบริเวณชุมชนใกล้เคียงโดยรอบ พร้อมทั้งให้คำปรึกษาและแนะนำการจัดทำสิ่งแวดล้อม จำนวน 582 ราย ใน 46 จังหวัด ซึ่งผลการตรวจประเมินและเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อมพื้นที่ประกอบการอุตสาหกรรมเหมืองแร่ และอุตสาหกรรมพื้นฐานดังกล่าว ส่งผลให้ผู้ประกอบการมีการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมจากการประกอบการได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งบริเวณพื้นที่ประกอบการและบริเวณชุมชนใกล้เคียงโดยรอบมีสภาพแวดล้อมที่ดี ทำให้การประกอบการมีความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเป็นที่ยอมรับของชุมชน และอยู่ร่วมกันได้อย่างเป็นสุข

ระบบสเปรย์น้ำบริเวณยังรับหินใหญ่

ระบบปิดคลุมสายพาน

บริเวณใต้เครื่องบดย่อย

2. การแก้ไขปัญหาการปนเปื้อนของโลหะตะกั่วในลำห้วยคลิตี้ อำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี

ในอดีต ภาครัฐได้มีการอนุญาตประทานบัตรให้มีการทำเหมืองแร่ตะกั่ว-สังกะสีมานานกว่า 90 ปี ซึ่งจังหวัดกาญจนบุรีเป็นพื้นที่ศักยภาพของแหล่งแร่ตะกั่ว-สังกะสีที่สำคัญของประเทศไทย ทั้งในเขตอำเภอทองผาภูมิและอำเภอศรีสวัสดิ์ เพื่อเป็นการส่งเสริมการพัฒนาทางเศรษฐกิจของประเทศ ได้มีการอนุญาตให้มีการดำเนินการผลิตแร่ตะกั่ว-สังกะสี ในพื้นที่อำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 4 เมือง คือ เมืองสองท่อ เมืองบ่อใหญ่ เมืองบ่องาม และเมืองบ่อน้อย ทั้งนี้ กรณีปัญหาการปนเปื้อนของโลหะตะกั่วในลำห้วยคลิตี้เกิดจากการรั่วไหลของหางแร่ตะกั่วจากบ่อกากเก็บตะกอนกากแร่ของโรงแต่งแร่คลิตี้ของบริษัท ตะกั่ว คอนเซนเทรทส์ (ประเทศไทย) จำกัด ซึ่งเป็นผู้ถือประทานบัตรเหมืองแร่บ่องาม ที่ตั้งอยู่ริมลำห้วยคลิตี้ ต.ชะแล อ.ทองผาภูมิ จ.กาญจนบุรี เมื่อปี พ.ศ. 2541 ส่งผลให้เกิดการปนเปื้อนของสารตะกั่วในสิ่งแวดล้อม ได้แก่ น้ำ ตะกอนดิน และสัตว์น้ำ เกินค่ามาตรฐานจนกระทั่งประชาชนในพื้นที่ไม่สามารถใช้ประโยชน์จากลำห้วยคลิตี้ได้ ซึ่งเหตุการณ์ดังกล่าวได้นำไปสู่การยื่นฟ้องต่อศาลปกครองกลางและได้มีคำพิพากษาให้หน่วยงานภาครัฐไปดำเนินการฟื้นฟูสภาพลำห้วยคลิตี้

เหมืองบ่องาม โรงแต่งแร่คลิตี้ และบ่อดักตะกอน
ในช่วงเวลาที่ยังมีการทำเหมือง ในปี พ.ศ. 2541

หลังเกิดปัญหาการปนเปื้อนของโลหะตะกั่วในลำห้วยคลิตี้ หน่วยงานภาครัฐ ได้แก่ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ (กรมทรัพยากรธรณีเดิม) กรมควบคุมมลพิษ และส่วนราชการที่เกี่ยวข้องได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาโดยทันที ทั้งในเรื่องของการตรวจสอบข้อเท็จจริง การส่งลงโทษและให้หยุดดำเนินการ รวมทั้งสั่งให้มี การปรับปรุงคันทำนบป้องกันกักตะกอนทางแร่และขุดลอกตะกอนในลำห้วยคลิตี้ โดยการดำเนินการแก้ไขปัญหาเป็นไปในรูปของคณะทำงาน

การแก้ไขปัญหาการปนเปื้อนของตะกอนในลำห้วยคลิตี้ในช่วงแรกจะดำเนินการขุดลอกตะกอนในลำห้วยคลิตี้ และนำขึ้นไปฝังกลบในหลุมฝังกลบที่กระจายตลอดสองข้างของลำห้วยคลิตี้ ต่อมาคณะทำงานแก้ไขปัญหาฯ มีมติเห็นว่าการขุดลอกตะกอนมิได้ช่วยทำให้ปัญหาการปนเปื้อนตะกั่วลดลง แต่กลับทำให้เกิดการฟุ้งกระจายและพัดพาตะกอนออกไปไกลยิ่งขึ้น จึงได้มีมติให้หยุดการขุดลอกและให้จัดสร้างเขื่อนหินทิ้งถาวรเพื่อชะลอความเร็วของน้ำในลำห้วยคลิตี้และคัดตะกอนให้ตกหน้าเขื่อนมิให้แพร่กระจายออกไป และปล่อยให้ลำห้วยคลิตี้มีการฟื้นตัวตามธรรมชาติ

นอกจากนี้ เพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาขึ้นอีกในอนาคต จึงได้มีการประชุมหารือร่วมกันของรัฐมนตรีว่าการและรัฐมนตรีช่วยว่าการ 4 กระทรวง ประกอบด้วยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม และกระทรวงอุตสาหกรรม โดยได้มีมติให้เร่งแต่งตั้งให้หยุดดำเนินการ รวมทั้งให้ยกเลิกใบอนุญาตหรือต่ออายุใบอนุญาต และให้รื้อถอนเครื่องจักร อุปกรณ์ และบ้านพักคนงาน ออกนอกพื้นที่โดยเร็วที่สุด ตลอดจนให้ขนย้ายแร่ดิบที่มีอยู่ในพื้นที่ทั้งหมดออกไปนอกพื้นที่และดำเนินการอย่างเหมาะสมและปลอดภัย และมอบหมายให้กรมควบคุมมลพิษ ทำการติดตามเฝ้าระวังคุณภาพน้ำและตะกอนท้องน้ำอย่างต่อเนื่องปีละ 4 ครั้ง พร้อมทั้งรายงานผลให้ชาวบ้านทราบทุกครั้ง

การติดตามตรวจสอบความคืบหน้าของการฟื้นฟู
บริเวณโรงแต่งแร่เดิมและพื้นที่ปนเปื้อน

จากปัญหาดังกล่าวข้างต้น ถึงแม้ว่าหน่วยงานภาครัฐจะมีการแก้ไขปัญหาในทันทีและต่อเนื่องมาโดยตลอดตั้งแต่ปี 2541 แต่ชาวบ้านก็ยังเห็นว่าการดำเนินการแก้ไขปัญหของภาครัฐ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรมควบคุมมลพิษดำเนินการด้วยความล่าช้า จึงได้ฟ้องร้องดำเนินคดีกรมควบคุมมลพิษในประเด็นดำเนินการฟื้นฟูลำห้วยคลิตี้ล่าช้าทำให้ชาวบ้านคลิตี้ล่างและชุมชนใกล้เคียงเสียโอกาสจากการใช้ประโยชน์ลำห้วยคลิตี้ อันเนื่องมาจากการปนเปื้อนของสารตะกั่ว โดยมีการฟ้องร้องคดีตั้งแต่ปี 2548 ให้ชดใช้ค่าเสียหาย รวมทั้งให้มีการฟื้นฟูลำห้วยคลิตี้ให้กลับคืนสู่สภาพปกติด้วย ซึ่งต่อมาศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาเมื่อ 10 มกราคม 2556 ให้กรมควบคุมมลพิษกำหนดแผนงาน วิธีการ และดำเนินการฟื้นฟู ตรวจสอบและวิเคราะห์ตัวอย่างน้ำ ดิน พืชผัก และสัตว์น้ำในลำห้วยคลิตี้ให้ครอบคลุมทุกฤดูกาล จนกว่าจะพบค่าสารตะกั่วในน้ำ ดิน พืชผัก และสัตว์น้ำในลำห้วยคลิตี้ไม่เกินค่ามาตรฐานเป็นเวลาอย่างน้อย 1 ปี และให้ชดใช้ค่าเสียหายให้ชาวบ้านผู้ฟ้องคดี

การก่อสร้างหลุมฝังกลบแบบปลอดภัย
พร้อมบ่อรองรับน้ำและบ่อสังเกตการณ์

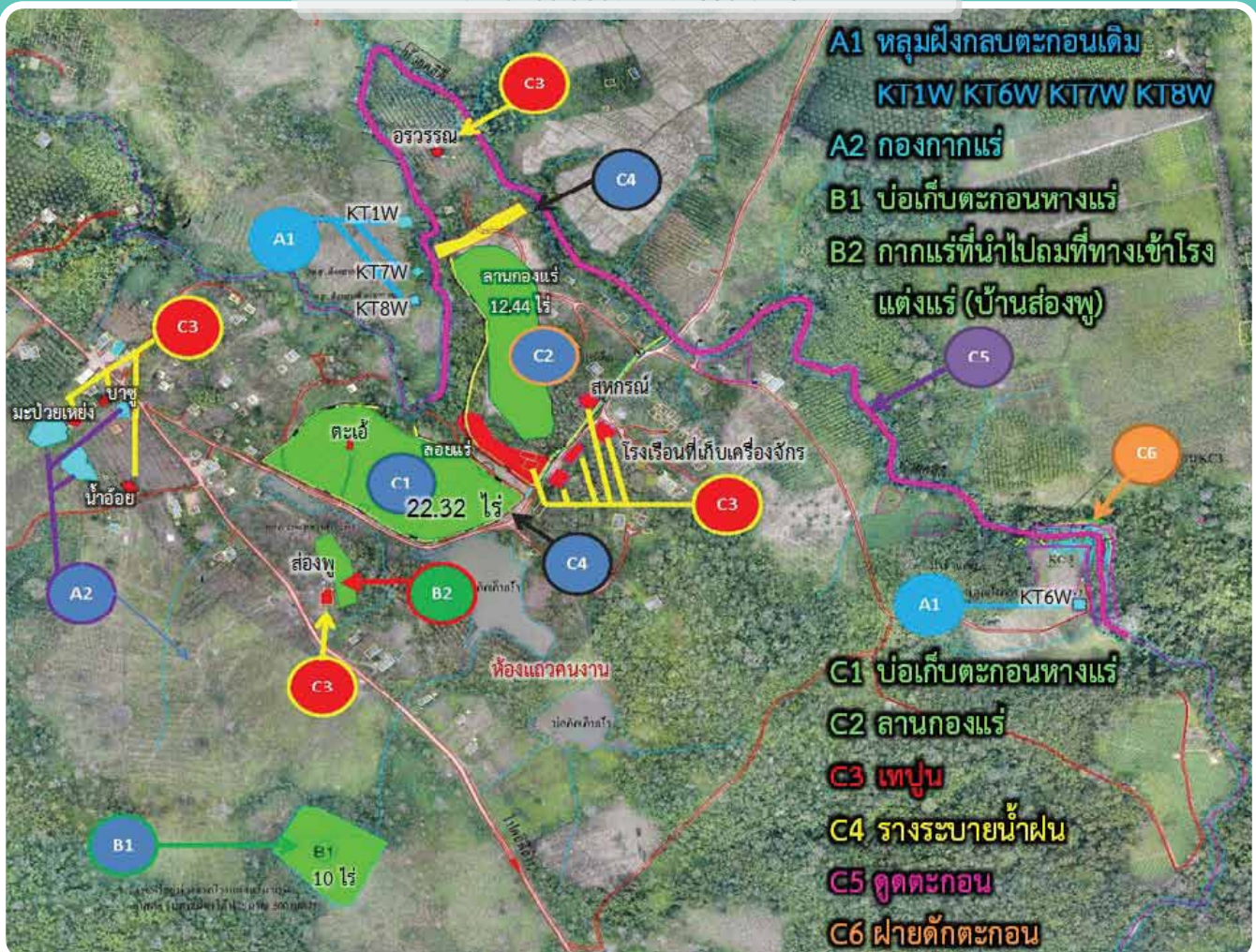
นอกจากนี้ ชาวบ้านได้รวมตัวฟ้องต่อศาล กรณีบริษัท ตะกั่ว คอนเซนเทรตส์ (ประเทศไทย) จำกัด เป็นต้นเหตุของการเกิดการปนเปื้อนของตะกั่วในลำห้วยคลิตี้ ทำให้ไม่สามารถใช้ประโยชน์จากน้ำในลำห้วยได้และการใช้น้ำในลำห้วยเป็นสาเหตุให้เกิดการสะสมของสารตะกั่วในร่างกาย รวมทั้งเป็นอันตรายต่อสุขภาพของชุมชนและสัตว์น้ำ ซึ่งต่อมาศาลได้ตัดสินให้ บริษัทชดใช้ค่าเสียหายให้กับชาวบ้านรวมเป็นเงินมากกว่า 100 ล้านบาท

ในปัจจุบันกรมควบคุมมลพิษได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาโดยว่าจ้างศูนย์วิจัยด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมและสารอันตราย มหาวิทยาลัยขอนแก่น ดำเนินโครงการกำหนดแนวทางฟื้นฟูลำห้วยคลิตี้จากการปนเปื้อนของสารตะกั่ว ซึ่งผลการศึกษาได้นำมาสู่การจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อแก้ไขปัญหา ได้แก่ (1) การก่อสร้างหลุมฝังกลบแบบปลอดภัย (2) การดูแลตะกอนท้องน้ำและตะกอนหน้าฝายตักตะกอนเดิมเพื่อนำไปฝังกลบ (3) การฟื้นฟูพื้นที่บริเวณโรงแต่งแร่เดิมและพื้นที่ปนเปื้อนอันเนื่องมาจากกิจกรรมแต่งแร่ (4) การสร้างฝายตักตะกอนเพิ่มเติม (5) การจัดทำระบบฐานข้อมูลสารสนเทศภูมิศาสตร์ (6) การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์โครงการและรายงานผลการดำเนินงานให้กับสาธารณชนและประชาชนในพื้นที่ โดยได้ดำเนินการคัดเลือกและว่าจ้างบริษัท เบตเตอร์ เวิลด์ กรีน จำกัด (มหาชน) เพื่อเป็นผู้ดำเนินการ

ทั้งนี้ เพื่อให้มีการดำเนินการแก้ไขปัญหาคารปนเปื้อนของตะกั่วในลำห้วยคลิตี้อย่างยั่งยืน กรมควบคุมมลพิษจึงได้มีการบูรณาการร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่าง ๆ เช่น ผู้แทนชาวบ้านคลิตี้ล่าง ผู้แทนชาวบ้านคลิตี้บน และนักวิชาการ พร้อมทั้งส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ กรมทรัพยากรน้ำ กรมควบคุมโรค กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช โดยในส่วนของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ได้เข้าร่วมดำเนินงานตั้งแต่ในขั้นตอนของการกำหนดแผนงาน วิธีการ การจัดเตรียมคำของบประมาณ และการติดตามตรวจสอบความสอดคล้องของแผนงานการฟื้นฟูลำห้วยคลิตี้ และเก็บตัวอย่างน้ำ ตะกอนท้องน้ำเพื่อศึกษาและเฝ้าระวังสถานการณ์การปนเปื้อนแร่ตะกั่ว รวมทั้งศึกษาสภาพพื้นที่ที่ผ่านการทำเหมืองแร่ เพื่อประเมินผลกระทบที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของชุมชนตลอดจนเข้าร่วมประชุมชี้แจงความคืบหน้าของการดำเนินงานให้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและประชาชนในพื้นที่อย่างสม่ำเสมอ

การฟื้นฟูพื้นที่บริเวณโรงแต่งแร่เดิม
และพื้นที่ปนเปื้อนจากกิจกรรมแต่งแร่

สรุปผลความก้าวหน้าของการดำเนินการฟื้นฟูลำห้วยคลิตี้ (ข้อมูล ณ เดือนกันยายน 2562)

	การดำเนินการฟื้นฟูลำห้วยคลิตี้	ความคืบหน้าในการดำเนินการ
1.	การก่อสร้างหลุมฝังกลบแบบปลอดภัย	ดำเนินการเสร็จเรียบร้อยแล้ว
2.	การอุดตะกอนท้องน้ำและตะกอนหน้าฝายกักตะกอน เดิมเพื่อนำไปฝังกลบ	อยู่ระหว่างดำเนินการ (ออกแบบเสร็จเรียบร้อยแล้ว อยู่ในขั้นตอนของการเตรียมการทดสอบระบบอุดตะกอน)
3.	การฟื้นฟูพื้นที่บริเวณโรงแต่งแร่เดิมและพื้นที่ปนเปื้อน อันเนื่องมาจากกิจกรรมแต่งแร่	ดำเนินการเสร็จเรียบร้อยแล้ว
4.	การสร้างฝายกักตะกอนเพิ่มเติม	อยู่ระหว่างดำเนินการ (ออกแบบเสร็จเรียบร้อยแล้ว อยู่ใน ขั้นตอนของการเตรียมการเพื่อการก่อสร้าง)
5.	การจัดทำระบบฐานข้อมูลสารสนเทศภูมิศาสตร์	อยู่ระหว่างดำเนินการ (มีการดำเนินการตั้งแต่เริ่มโครงการ และต่อเนื่องไปจนถึงสิ้นสุดโครงการ)
6.	การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์โครงการและรายงานผลการดำเนินงาน ให้กับสาธารณชนและประชาชนในพื้นที่	อยู่ระหว่างดำเนินการ (มีการดำเนินการตั้งแต่เริ่มโครงการ และต่อเนื่องไปจนถึงสิ้นสุดโครงการ)

ประโยชน์ที่ได้รับจากการดำเนินงาน

เป้าหมายสำคัญของการดำเนินโครงการฟื้นฟูลำห้วยคลิตี้จากการปนเปื้อนของสารตะกั่ว จังหวัดกาญจนบุรี ได้แก่

(1) เป้าหมายเชิงปริมาณ คือ มีการอุดหรือขุดลอกตะกอนที่มีการปนเปื้อนสารตะกั่วจากในลำห้วยคลิตี้ บริเวณหน้าฝายเดิม พื้นที่บริเวณโรงแต่งแร่เดิม และพื้นที่ปนเปื้อนอันเนื่องมาจากกิจกรรมแต่งแร่ เพื่อนำไปเก็บไว้ในบ่อฝังกลบแบบปลอดภัย (secure landfill) โดยมีจำนวนตะกอนปนเปื้อน ประมาณ ๔๒,๗๖๓ เมตริกตัน

(2) เป้าหมายเชิงคุณภาพ คือ เพื่อดำเนินการฟื้นฟูสารตะกั่วจากในลำห้วยคลิตี้ บริเวณหน้าฝายเดิม พื้นที่บริเวณโรงแต่งแร่เดิม และพื้นที่ปนเปื้อนอันเนื่องมาจากกิจกรรมแต่งแร่ ให้มีระดับการปนเปื้อนต่ำ โดยมีค่าสารตะกั่วในน้ำ พืชผัก และสัตว์น้ำในลำห้วยคลิตี้ไม่เกินค่ามาตรฐาน ยกเว้นค่าสารตะกั่วในตะกอนท้องน้ำให้มีค่าไม่เกิน ๑,๘๐๐ มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม โดยเป็นค่าภูมิหลังของสารตะกั่วในพื้นที่ (background concentration) ซึ่งกรมควบคุมมลพิษได้มีการสำรวจ เก็บตัวอย่าง วิเคราะห์ และประเมินไว้

การส่งเสริมการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม อุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน

การจัดทำฐานข้อมูลวิถีชีวิตของวิสาหกิจอุตสาหกรรม

การส่งเสริมและพัฒนาพื้นที่ประกอบการทำเหมืองแร่ให้มีการปรับสภาพ
และใช้ประโยชน์ในรูปแบบต่าง ๆ

การส่งเสริมการนำระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมตามมาตรฐานสากล
มาใช้ในสถานประกอบการ

การสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนกับการทำเหมืองใต้ดิน

1. การจัดทำฐานข้อมูลวัฏจักรชีวิตของวัตถุดิบอุตสาหกรรมที่เป็นผลิตภัณฑ์จากแร่และโลหะ

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ (กพร.) ได้ดำเนินโครงการจัดทำฐานข้อมูลวัฏจักรชีวิตของวัตถุดิบอุตสาหกรรม ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2561 โดยนำหลักการและวิธีการประเมินวัฏจักรชีวิต (Life Cycle Assessment: LCA) ซึ่งเป็นเครื่องมือสำคัญทางด้านสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ได้รับการรับรองมาตรฐานในระดับนานาชาติ (ISO 14041-14043) มาประยุกต์ใช้ในการผลิตแร่ซึ่งเป็นวัตถุดิบที่สำคัญสำหรับภาคอุตสาหกรรมการผลิต ในเบื้องต้นได้คัดเลือกหินอุตสาหกรรมซึ่งเป็นกลุ่มแร่ที่มีความสำคัญสูงสุดของประเทศ เนื่องจากมีปริมาณการผลิตและการใช้ประโยชน์สูงสุด โดยมีการผลิตสูงถึงปีละประมาณ 200 ล้านเมตริกตัน หรือคิดเป็น 80% เมื่อเทียบกับปริมาณการผลิตรวมทุกชนิดของประเทศที่ผลิตได้ปีละประมาณ 250 ล้านเมตริกตัน ซึ่งมีแร่กลุ่มเป้าหมายเป็นแร่หินอุตสาหกรรมเพื่อการก่อสร้างจำนวน 4 ชนิด คือ หินปูน หินแกรนิต หินบะซอลต์ และหินทราย โดยมีการเก็บรวบรวมข้อมูลการประกอบการจากทั่วประเทศ แล้วนำมาประเมินวัฏจักรชีวิตของผลิตภัณฑ์ด้วยแบบจำลอง Sima Pro ซึ่งจะช่วยให้สามารถประเมินประสิทธิภาพการผลิตหินก่อสร้างทั้งในด้านการใช้ทรัพยากรและพลังงานรวมทั้งผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ยังสามารถประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในแต่ละขั้นตอนของการผลิตหินก่อสร้างเปรียบเทียบกับ ซึ่งจะช่วยให้เห็นจุดบกพร่องที่สมควรปรับปรุงมาตรการสิ่งแวดล้อมหรือระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมในแต่ละขั้นตอนการผลิตย่อย อันจะนำไปสู่การลดผลกระทบโดยรวมของกระบวนการผลิตภาคอุตสาหกรรมทั้งระบบได้

ปี 2562 กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ได้ดำเนินโครงการต่อเนื่องจากเดิม โดยมีการเก็บรวบรวมข้อมูลการผลิตแร่เพิ่มเติมอีก 3 ชนิด คือ แร่ยิปซัม แร่โคลิไมต์และแอนคิไฮโดรต์ จากสถานประกอบการทั่วประเทศ รวมทั้งเก็บข้อมูลเพิ่มเติมในส่วนของแร่หินอุตสาหกรรมเพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้างชนิดหินปูน เพื่อให้ข้อมูลมีความครบถ้วนและสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น หลังจากนั้นจึงนำมาประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นตามหลักการของการประเมินวัฏจักรชีวิตของผลิตภัณฑ์ด้วยแบบจำลอง Sima Pro ในขั้นตอนต่อไป

เข้าเก็บข้อมูลในพื้นที่

ดูพื้นที่สภาพหน้าเหมืองของ
แต่ละสถานประกอบการ

ผลการดำเนินงานของโครงการจัดทำฐานข้อมูลวัฏจักรชีวิตของวัตถุดิบอุตสาหกรรมที่เป็นผลิตภัณฑ์จากแร่และโลหะ ได้คัดเลือกสถานประกอบการเหมืองหินและโรงโม่หินสำหรับหินอุตสาหกรรมชนิดหินปูนเพื่อการก่อสร้าง จำนวน 5 แห่ง ที่มีความพร้อมของข้อมูลและรายละเอียดของการประกอบการ แล้วนำวิเคราะห์การใช้พลังงานทั้งจากการใช้น้ำมันดีเซลและพลังงานไฟฟ้า โดยการประเมินประสิทธิภาพการใช้พลังงานในแต่ละขั้นตอนของการผลิตหินก่อสร้างเปรียบเทียบกับหินก่อสร้างที่ผลิตได้ 1 เมตริกตัน ดังสรุปในตารางที่ 1

ตารางที่ 1

ประสิทธิภาพการใช้พลังงานของแต่ละขั้นตอนในการผลิตหินก่อสร้างของกรณีศึกษา

การผลิตหินก่อสร้าง	การเตรียมพื้นที่และการเปิดเปลือกดิน (น้ำมันดีเซล: l/t)	การกำเหืองหิน (น้ำมันดีเซล: l/t)	การไม่ บด หรือย่อยหิน (พลังงานไฟฟ้า : kwh/t)
กรณีศึกษาที่ 1	0.0047	0.3556	2.0150
กรณีศึกษาที่ 2	0.0060	0.2424	1.3594
กรณีศึกษาที่ 3	0.0006	0.6391	1.2299
กรณีศึกษาที่ 4	0.0156	1.4417	2.1126
กรณีศึกษาที่ 5	0.0027	0.3077	1.4123
ค่าเฉลี่ย	0.0059	0.5973	1.6258

ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่สำคัญของการผลิตหินเพื่อการก่อสร้าง คือฝุ่นละออง (Particulate Matter) ซึ่งประกอบด้วยฝุ่นละอองรวม (TSP) และฝุ่นละอองที่มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางตั้งแต่ 10 ไมครอนลงมา (PM10) โดยจากการประเมินปริมาณการปลดปล่อยฝุ่นละอองในแต่ละขั้นตอนของการผลิตหินก่อสร้างเปรียบเทียบกับหินก่อสร้างที่ผลิตได้ 1 เมตริกตัน จากกรณีศึกษาทั้ง 5 กรณี สามารถสรุปได้ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2

ปริมาณการปลดปล่อยฝุ่นละอองในแต่ละขั้นตอนของการผลิตหินก่อสร้างเปรียบเทียบกับหินก่อสร้างที่ผลิตได้ 1 เมตริกตัน ของกรณีศึกษา

การผลิตหินก่อสร้าง	การเตรียมพื้นที่และการเปิดเปลือกดิน		การกำเหืองหิน		การไม่ บด หรือย่อยหิน	
	TSP (kg/t)	PM10 (kg/t)	TSP (kg/t)	PM10 (kg/t)	TSP (kg/t)	PM10 (kg/t)
กรณีศึกษาที่ 1	0.0025	0.0011	0.0548	0.0155	0.5640	0.1700
กรณีศึกษาที่ 2	0.0032	0.0012	0.0553	0.0158	1.6560	0.3260
กรณีศึกษาที่ 3	0.0020	0.0010	0.0197	0.0062	0.3848	0.2776
กรณีศึกษาที่ 4	0.0021	0.0010	0.0458	0.0154	0.5297	0.1654
กรณีศึกษาที่ 5	0.0030	0.0016	0.0486	0.0150	0.9740	0.4255
ค่าเฉลี่ย	0.0026	0.0012	0.0448	0.0136	0.8217	0.2729

ดูพื้นที่หน้าเหมืองสำหรับการระเบิด

จากการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมจากการผลิตหินอุตสาหกรรมเพื่อการก่อสร้างพบว่า ผลกระทบด้านฝุ่นละอองเป็นปัญหาที่สำคัญ โดยจากการประเมินผลกระทบเชิงปริมาณในการปลดปล่อยฝุ่นละอองพบว่า ขั้นตอนการไม่ บด หรือย่อยหินเป็นขั้นตอนที่ก่อให้เกิดผลกระทบมากที่สุด ซึ่งมีอัตราการปลดปล่อย TSP โดยเฉลี่ยประมาณ 0.8217 กิโลกรัม และ PM10 โดยเฉลี่ยประมาณ 0.2729 กิโลกรัม เมื่อเทียบกับหินก่อสร้างที่ผลิตได้ 1 ตัน รองลงมาได้แก่ ขั้นตอนการทำเหมืองหิน ซึ่งมีอัตราการปลดปล่อย TSP โดยเฉลี่ยประมาณ 0.0448 กิโลกรัม และ PM10 โดยเฉลี่ยประมาณ 0.0136 กิโลกรัม เมื่อเทียบกับหินก่อสร้างที่ผลิตได้ 1 ตัน โดยขั้นตอนที่มีอัตราการปลดปล่อยฝุ่นละอองน้อยที่สุด คือ ขั้นตอนการเตรียมพื้นที่และการเปิดเปลือกหิน ซึ่งมีอัตราการปลดปล่อย TSP โดยเฉลี่ยประมาณ 0.0026 กิโลกรัม และ PM10 โดยเฉลี่ยประมาณ 0.0012 กิโลกรัม เมื่อเทียบกับหินก่อสร้างที่ผลิตได้ 1 ตัน

ทั้งนี้ จากการประเมินวัฏจักรชีวิตของการผลิตหินปูนเพื่อการก่อสร้างทั้ง 5 กรณีศึกษา ดังกล่าว สามารถนำข้อมูลการปลดปล่อยฝุ่นละอองทั้ง TSP และ PM10 มาวางแผนบริหารจัดการและกำหนดมาตรการทางสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสม ซึ่งจะช่วยลดปัญหาข้อร้องเรียนจากฝุ่นละอองที่จะส่งผลกระทบต่อพื้นที่โดยรอบพื้นที่ประกอบการได้ นอกจากนี้ อัตราการปลดปล่อยฝุ่นละอองทั้ง TSP และ PM10 ตลอดจนอัตราส่วนการใช้พลังงานเปรียบเทียบกับหินก่อสร้างที่ผลิตได้ 1 เมตริกตัน สามารถนำไปใช้เป็นฐานข้อมูลวัฏจักรชีวิตของวัตถุดิบอุตสาหกรรมที่เป็นผลิตภัณฑ์จากแร่ของประเทศไทยได้

2. การส่งเสริมและพัฒนาพื้นฟูพื้นที่ประกอบการทำเหมืองแร่ ให้มีการปรับสภาพและใช้ประโยชน์ในรูปแบบต่าง ๆ

การดำเนินงานของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ (กพร.) จะเป็นแนวทางการพัฒนาและฟื้นฟูพื้นที่ที่ผ่านการทำเหมืองแร่แล้วที่มีสภาพเสื่อมโทรม พื้นที่เป็นหน้าผาสูงชัน ยากต่อการเข้าถึง สำหรับผู้ประกอบการสามารถนำไปใช้และดัดแปลงหรือประยุกต์ให้เหมาะสมกับพื้นที่ประทุนบัตรของตนเองก่อนประทุนบัตรสิ้นอายุ ในปีงบประมาณ 2562 ได้ดำเนินการพัฒนา 2 พื้นที่ ได้แก่

1) พื้นที่ตำบลหัวเสือ อำเภอมะตะ จังหวัดลำปาง

1.1) ในเขตพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติป่าแม่จาง อยู่ฝั่งซ้ายทางเข้าพื้นที่ เนื้อที่ 10 ไร่

1.2) ในเขตพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติป่าแม่จาง อยู่ฝั่งขวาทางเข้าพื้นที่ เนื้อที่ 3 ไร่

ผลการดำเนินการฟื้นฟูและพัฒนาพื้นที่ดังกล่าว เพื่อก่อให้เกิดการใช้ประโยชน์ของประชาชนโดยรอบพื้นที่สรุปได้พอสังเขปดังนี้

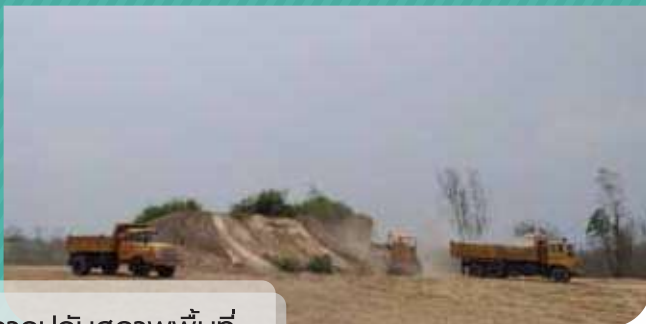
กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ (กพร.) ร่วมกับสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 3 (ลำปาง) กรมป่าไม้ และองค์การบริหารส่วนตำบลหัวเสือ ได้ดำเนินโครงการปลูกป่าและฟื้นฟูพื้นที่ที่ผ่านการทำเหมืองแร่ เดิมเป็นพื้นที่ประกอบการทำเหมืองแร่กลุ่มเหมืองแร่ชนิดหินขาว บอลเคลย์ จำนวน 9 แปลง

ขนาดพื้นที่ 150 ไร่ ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติป่าแม่จางฝั่งซ้ายลักษณะทางกายภาพของพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นดินลูกรังปนดินเหนียว บางส่วนมีลักษณะเป็นร่องน้ำเกิดจากดินยุบตัวและเป็นทางน้ำตามธรรมชาติ มีต้นไม้ขึ้นบางส่วนแต่ยังไม่มีการนำพื้นที่มาใช้ประโยชน์แต่อย่างใด กรมฯ ได้สำรวจความคิดเห็นของชุมชน เพื่อวางแผนการปรับปรุงฟื้นฟูสภาพแวดล้อมให้ตรงตามความต้องการของชุมชนจากการสอบถาม พบว่า ชุมชนมีความต้องการใช้พื้นที่ดังกล่าวเป็นพื้นที่ปลูกป่าเพื่อเพิ่มพื้นที่สีเขียวให้กับชุมชน โดยมีแผนจะพัฒนาทำเป็นป่าชุมชน หลังจากนั้น กรมฯ จึงได้เข้าดำเนินการปรับปรุงสภาพพื้นที่พื้นที่ที่ 1 ขนาด 10 ไร่ อยู่ฝั่งซ้ายของทางเข้าพื้นที่

พื้นที่ ดำเนินโครงการ

พื้นที่ที่ 2 ขนาด 3 ไร่ อยู่ฝั่งขวาของทางเข้า โดยใช้เครื่องจักรกลขนาดหนักปรับสภาพพื้นที่ให้กลมกลืนกับพื้นที่โดยรอบ หลังจากนั้นนำกองเศษดินในบริเวณพื้นที่โครงการมาปูทับ ประมาณ 30 เซนติเมตร เพื่อให้สามารถปลูกต้นไม้ การปลูกต้นไม้โดยรอบพื้นที่ดังกล่าวเป็นการปลูกป่าแบบผสมผสานให้แก่ชุมชนจำนวน 6,260 ต้น ประกอบด้วย ต้นไม้หางนกยูง ต้นชะจาว ชี้เหล็กบ้าน ต้นมะขามเปรี้ยว ต้นมะฮอกกานี ต้นทองอุไร ต้นสมอสิเกา ต้นมะรุ่ย ต้นหว้า ต้นมะขามป้อม ต้นอินทนิล ต้นพะยุง ต้นจามจุรี เพื่อจัดเป็นพื้นที่สีเขียวให้เกิดการฟื้นฟูของระบบนิเวศตามธรรมชาติ และปล่อยปลาตะเพียนในชุมชนเมืองจำนวน 6,000 ตัว

การปรับสภาพพื้นที่

กิจกรรมปลูกต้นไม้

กิจกรรมปล่อยปลา

3. การส่งเสริมการนำระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมตามมาตรฐานสากล มาใช้ในสถานประกอบการ

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ (กพร.) ได้ส่งเสริมการนำระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมตามมาตรฐานสากลมาใช้ในสถานประกอบการ ซึ่งเป็นโครงการส่งเสริมให้ผู้ประกอบการนำระบบกิจกรรม 5ส มาใช้ในสถานประกอบการ เพื่อยกระดับมาตรฐานการประกอบการให้สูงขึ้น มีการสะสมสถานประกอบการให้เป็นระเบียบเรียบร้อยขึ้น ทำให้เกิดความปลอดภัย ช่วยลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและสามารถต่อยอดเข้าสู่อุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 2 เหมืองแร่สีเขียว และCSR-DPIM ได้

การส่งเสริมการนำระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมตามมาตรฐานสากลมาใช้ในสถานประกอบการ (รายใหม่) ดำเนินการโดยการจัดอบรมเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในการทำกิจกรรม 5ส โดยวิทยากรผู้เชี่ยวชาญ ศึกษา วิเคราะห์สภาพปัญหาเบื้องต้นของสถานประกอบการ พร้อมมอบหมายให้ผู้ประกอบการนำความรู้ที่ได้รับไปปฏิบัติจริงในสถานประกอบการ จากนั้นดำเนินการติดตามและประเมินผลการจัดทำ 5ส ของผู้ประกอบการ รวมทั้งเสนอแนะวิธีการดำเนินการกิจกรรม 5ส อย่างต่อเนื่อง ซึ่งได้ตรวจประเมินอีกจำนวน 1 ครั้ง สำหรับสถานประกอบการที่มีการรักษาระบบกิจกรรม 5ส แล้วเป็นเวลา 2 ปี จะดำเนินการติดตามและประเมินผลจำนวน 2 ครั้ง และสถานประกอบการที่มีการรักษาระบบกิจกรรม 5ส แล้วเป็นเวลา 3 ปี จะดำเนินการติดตามและประเมินผลจำนวน 1 ครั้ง พร้อมจัดทำรายงานสรุปผลการดำเนินงาน

ระหว่างปีงบประมาณ 2547-2561 มีสถานประกอบการเข้าร่วมโครงการจำนวนทั้งสิ้น 124 ราย ผ่านเกณฑ์การประเมินจำนวน 116 ราย สำหรับปีงบประมาณ 2562 มีสถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการจำนวน 15 ราย ประกอบด้วยสถานประกอบการรายใหม่ จำนวน 5 ราย ซึ่งอยู่ในเขตจังหวัดบุรีรัมย์ 2 ราย และเพชรบูรณ์ 3 ราย สถานประกอบการที่มีการรักษาระบบกิจกรรม 5ส แล้วเป็นเวลา 2 ปี จำนวน 5 ราย โดยอยู่ในเขตจังหวัดจันทบุรี 2 ราย ตราด 1 ราย ปราจีนบุรี 1 ราย สระแก้ว 1 ราย และสถานประกอบการที่มีการรักษาระบบกิจกรรม 5ส แล้วเป็นเวลา 2 ปี จำนวน 5 ราย อยู่ในจังหวัดเพชรบูรณ์ 5 ราย โดยผลการประเมินการจัดทำกิจกรรม 5ส พบว่า มีสถานประกอบการที่ผ่านการประเมินกิจกรรม 5ส จำนวน 12 ราย ประกอบด้วย สถานประกอบการรายใหม่ จำนวน 4 ราย และสถานประกอบการรายเก่าที่รักษาระบบ 5ส จำนวน 8 ราย

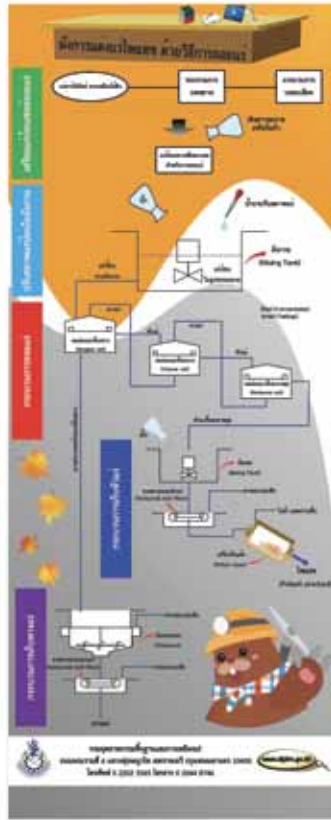

4. การสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนกับการทำเหมืองใต้ดิน

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ (กพร.) ได้ดำเนินการในด้านการส่งเสริมการลงทุนในโครงการเหมืองแร่และวัตถุดิบอุตสาหกรรมพื้นฐาน โดยได้ให้คำปรึกษาแก่นักลงทุนและประชาชน ทั้งทางด้านเทคนิควิศวกรรม ความรู้ความเข้าใจ เศรษฐศาสตร์ สังคม และสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์จากแร่อย่างคุ้มค่า และมีประสิทธิภาพสูงสุด เช่น แร่โพแทช และเกลือหินในหลายพื้นที่ทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย พบว่ามีปริมาณสำรองแร่โพแทชทั้งชนิดซิลไวท์ (Sylvite ; KCl) และคาร์เนลไลต์ (Carnallite ; $KClMgCl_2 \cdot 6H_2O$) ซึ่งคาดว่าจะมีปริมาณสำรองโพแทชทั้งหมดประมาณ 407,000 ล้านตัน แบ่งเป็นซิลไวท์ 7,000 ล้านตัน และคาร์เนลไลต์ 400,000 ล้านตัน ประโยชน์หลักของแร่โพแทชคือใช้เป็นวัตถุดิบสำหรับอุตสาหกรรมปุ๋ย หากสามารถนำแร่โพแทชและเกลือหินขึ้นมาใช้ประโยชน์ได้จะทำให้ประเทศไทยไม่ต้องเสียดุลการค้าจากการนำเข้าโพแทชประมาณ 1,000,000 ตันต่อปี คิดเป็นมูลค่าประมาณ 15,000 ล้านบาทต่อปี

อีกทั้งพบแร่เกลือหิน (Halite : NaCl) ซึ่งคาดว่าจะมีปริมาณสำรองประมาณ 18 ล้านล้านตัน โดยเกลือหินสามารถใช้เป็นวัตถุดิบตั้งต้นสำหรับอุตสาหกรรมต่าง ๆ มากมาย เช่น อุตสาหกรรมผลิตเคมีภัณฑ์ อุตสาหกรรมพลาสติก อุตสาหกรรมแก้ว อุตสาหกรรมกระดาษ เป็นต้น ปัจจุบันประเทศไทยมีการนำแร่เกลือหินขึ้นมาใช้ประโยชน์ประมาณ 2 ล้านตันต่อปี คิดเป็นมูลค่ากว่า 2,000 ล้านบาทต่อปี โดยที่ผ่านมาได้อนุญาตประทานบัตรทำเหมืองใต้ดินให้แก่ผู้ประกอบการจำนวน 2 ราย ได้แก่ บริษัท อาเซียนโปแตชชัยภูมิ จำกัด (มหาชน) พื้นที่อำเภอบำเหน็จณรงค์ จังหวัดชัยภูมิ และบริษัท ไทยคาลิ จำกัด พื้นที่อำเภอคำชะโนด จังหวัดนครราชสีมา และอนุญาตอาชญาบัตรพิเศษสำรวจแร่โพแทช จำนวน 5 ราย พื้นที่จังหวัดสกลนคร 1 ราย และพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา 4 ราย

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ได้ดำเนินกิจกรรมการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนกับการทำเหมืองใต้ดิน ดังนี้

- 1) การชี้แจงข้อร้องเรียนเกี่ยวกับโครงการสำรวจและทำเหมืองแร่ใต้ดินชนิดแร่โพแทชและเกลือหิน
- 2) การประชุมตัวแทนผู้มีส่วนได้เสียในโครงการเหมืองแร่โพแทชของบริษัท ไทยคาลิ จำกัด เพื่อกำหนดตัวบุคคลผู้มีสิทธิตรวจสอบการทำเหมืองใต้ดิน
- 3) การตรวจสอบการขออนุญาตเปิดการทำเหมืองใต้ดินร่วมกับคณะทำงานตรวจสอบการทำเหมืองใต้ดินแบบมีส่วนร่วมประธาธิบดีที่ 28831/16137 ของบริษัท ไทยคาลิ จำกัด
- 4) การติดตามความคืบหน้าการดำเนินโครงการเหมืองแร่ใต้ดินชนิดแร่โพแทชและเกลือหิน ของบริษัท อาเซียนโปแตชชัยภูมิ จำกัด มหาชน) และบริษัท ไทยคาลิ จำกัด
- 5) การลงพื้นที่ประสานงานและร่วมประชุมกับหน่วยงานราชการในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมาเพื่อเตรียมการจัดการประชุมปรึกษาเบื้องต้นกับผู้มีส่วนได้เสียในโครงการเหมืองแร่ใต้ดินของบริษัท อินเตอร์เนชั่นแนลปิโตรเลียม กรุป จำกัด
- 6) การจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์การสำรวจและทำเหมืองแร่ใต้ดินชนิดแร่โพแทชและเกลือหิน

ประโยชน์ที่ได้รับการดำเนินงาน

- 1) ประชาชนผู้มีส่วนได้เสียมีส่วนร่วมกับการโครงการเหมืองแร่ใต้ดิน ส่งผลดีต่อภาพลักษณ์การพัฒนาอุตสาหกรรมเหมืองใต้ดินชนิดแร่โพแทชและเกลือหิน
- 2) หน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องซึ่งตั้งอยู่ในภูมิภาคได้รับการประสานงานอย่างมีประสิทธิภาพ
- 3) ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเหมืองแร่ใต้ดินดำเนินการอย่างมีคุณภาพทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

การสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศ

เพื่อส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือในการพัฒนาอุตสาหกรรมแร่ และอุตสาหกรรมพื้นฐานระหว่างหน่วยงานภาครัฐและเอกชนของไทยและต่างประเทศ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ได้ดำเนินโครงการ และเข้าร่วมการประชุมพร้อมจัดเตรียมข้อมูลทำที่ของไทยสำหรับการประชุมและการเจรจา ระหว่างประเทศ และประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนของไทยและต่างประเทศในส่วนที่เกี่ยวข้อง ทั้งระดับทวิภาคีและพหุภาคี ดังนี้

1. ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community : AEC) และ ความร่วมมือทางเศรษฐกิจในภูมิภาคเอเชีย – แปซิฟิก (ASIA – Pacific Economic Cooperation : APEC)

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ได้ดำเนินการใน 2 ส่วนด้วยกัน คือ

1.1 การประชุมระหว่างประเทศ ภายใต้ AEC และ APEC

1.1.1 การประชุม The 18th ASOMM การประชุม The 11th ASOMM+3 และการประชุม AMCAP Mid-Term Review ระหว่างวันที่ 4-6 ธันวาคม 2561 ณ เมืองกรุงมะนิลา สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ เพื่อติดตามผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการความร่วมมือด้านแร่อาเซียนฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2559-2568) ระยะที่ 1 (พ.ศ. 2559-2563) หรือ ASEAN Mineral Cooperation Action Plan (AMCAP)-III (2016-2025) Phase 1 (2016-2020) : AMCAP III PHASE 1 ซึ่งมีการประชุมคู่ขนาน คือ การประชุม Board of Judges จัดขึ้นเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การให้รางวัลผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเหมืองแร่ดีเด่นระดับอาเซียน (final decision) รวมทั้งกำหนดกรอบเวลาสำหรับการพิจารณาคัดเลือกและมอบรางวัลดังกล่าวในคราวการประชุมรัฐมนตรีด้านแร่อาเซียน ซึ่งไทยจะเป็นเจ้าภาพในช่วงปลายปี 2562

1.1.2 เป็นเจ้าภาพจัดการประชุม The 16th ASOMM Senior Officials Meetings on Minerals (Working Groups) : (The 16th ASOMM WGs) เพื่อรายงานผลการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการความร่วมมือด้านแร่อาเซียน 2559-2563 (ASEAN Minerals Cooperation Action Plan : 2016-2020) และการประชุม ASEAN-IGF Forum on Mining and Sustainability เพื่อเสริมสร้างความร่วมมือระหว่าง ASEAN และ IGF ระหว่างวันที่ 18-21 มีนาคม 2562 ณ จังหวัดเชียงใหม่ ประเทศไทย

หมายเหตุ : IGF = Intergovernmental Forum on Mining, Minerals, Metals and Sustainable Development

1.2 กิจกรรมความร่วมมือระหว่างประเทศ

- 1.2.1 ส่งผู้แทนเข้าร่วมการประชุม 2018 IGF Annual General Meeting ระหว่างวันที่ 13 - 24 ตุลาคม 2561 ณ สมาพันธรัฐสวิส
- 1.2.2 ส่งผู้แทนเข้าร่วมการประชุมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง "Workshop on Mineral Exploration and Minerals Resources Evaluation" ระหว่าง วันที่ 11-14 มีนาคม กันยายน 2562 ณ นครหลวงเวียงจันทน์ สปป.ลาว จัดโดย Ministry of Energy and Mines สปป.ลาว เป็นกิจกรรมภายใต้แผนปฏิบัติการด้านแร่อาเซียน (ASEAN Minerals Cooperation Action Plan III (AMCAP) 2016-2020, Phase I
- 1.2.3 ประสานข้อมูล The Technical Mission/Field Trip (Phase I) to Myanmar ระหว่างวันที่ 29 ตุลาคม - 2 พฤศจิกายน 2561 ณ สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา จัดโดย ASEAN Federation Mineral Association : AFMA ภายใต้กรอบความร่วมมือ ASOMM

2. ความตกลงเขตการค้าเสรี (Free Trade Agreement)

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ได้เข้าร่วมการประชุมและดำเนินกิจกรรมความร่วมมือต่างๆ ปัจจุบันประเทศไทยได้จัดทำความตกลงเขตการค้าเสรีในระดับทวิภาคีแล้ว จำนวน 6 ฉบับ และได้จัดทำความตกลงเขตการค้าเสรีในระดับภูมิภาคภายใต้กรอบอาเซียนแล้ว จำนวน 5 ฉบับ โดยในความตกลงเขตการค้าเสรีทุกฉบับ ไทยเปิดเสรีการค้าและการลงทุนภาคเหมืองแร่ทั้งหมด และขณะนี้ อยู่ระหว่างเตรียมการกำหนดท่าทีเจรจาจัดทำความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค (RCEP) และความตกลงที่ครอบคลุมและก้าวหน้าสำหรับหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก (Comprehensive and Progressive Agreement for Trans-Pacific Partnership : CPTPP)

3. ความร่วมมืออื่น ๆ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ได้เข้าร่วมการประชุมและดำเนินกิจกรรมความร่วมมือต่าง ๆ ดังนี้

- 3.1 ส่งผู้แทนเข้าร่วมประชุม The 2nd Organisation for Economic Co-operation and Development (OECD) Meeting of Mining and Cities ระหว่าง วันที่ 20-24 พฤศจิกายน 2561 ณ เมืองคาร์วิน คินแคนเนอร์เทิร์นเทอร์ริทอรี เครือรัฐออสเตรเลีย จัดโดย The Northern Territory Government
- 3.2 ต้อนรับและประชุมหารือ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมและการค้าสหพันธรัฐรัสเซีย เข้าพบ รวอ. ในวันพุธที่ 14 สิงหาคม 2562 ณ อาคารสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
- 3.3 การประชุมข้อเสนอการเปิดตลาดบริการและข้อสงวนการเปิดเสรีการลงทุนภายใต้ความตกลง RCEP เมื่อวันพุธที่ 19 ธันวาคม 2561 จัดโดยกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ
- 3.4 การประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านเศรษฐกิจอาเซียน (SEOM) ครั้งที่ 1/50 การประชุมอื่นที่เกี่ยวข้อง และการสัมมนาพิเศษเรื่อง การปฏิวัติอุตสาหกรรม ครั้งที่ 4 ระหว่างวันที่ 14-15 มกราคม 2562 จัดโดย BOI
- 3.5 งานสัมมนาประชาพิจารณ์การปรับปรุงความตกลงว่าด้วยการลงทุนอาเซียน (ASEAN Comprehensive Investment Agreement : ACIA) เมื่อวันพุธที่ 16 มกราคม 2562 จัดโดย BOI

3.6 ประชุมเตรียมการสำหรับคณะทำงานด้านการค้าสินค้าภายใต้ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจระดับภูมิภาค (RCEP) เมื่อวันอังคารที่ 21 พฤษภาคม 2562 จัดโดยกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ

3.7 การประชุมพิจารณาข้อมูลแผนการออกกฎหมายรองรับประชาคมอาเซียนประจำปี พ.ศ. 2562 เมื่อวันศุกร์ที่ 31 พฤษภาคม 2562 จัดโดยสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

3.8 การประชุมคณะกรรมการประสานการขนส่งผ่านแดนแห่งชาติ ครั้งที่ 1/2562 เมื่อวันพฤหัสบดีที่ 10 มิถุนายน 2562 จัดโดยกระทรวงคมนาคม

3.9 การประชุมเตรียมการเพื่อจัดทำทำเนียบไทยสำหรับการจัดทำวินัยเพื่อกำกับดูแลการใช้กฎระเบียบภายในประเทศ และการจัดทำกรอบพหุภาคีด้านการอำนวยความสะดวกทางการลงทุนภายใต้ WTO เมื่อวันพฤหัสบดีที่ 13 มิถุนายน 2562 จัดโดยกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ

3.10 การประชุมวิชาการระหว่างประเทศ เรื่อง Better Regulation Principles in the Age of Disruptive Technology : From Theory to Practice เมื่อวันพฤหัสบดีที่ 4 กรกฎาคม 2562 จัดโดยสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ร่วมกับ OECD

3.11 การสัมมนารับฟังความคิดเห็น เรื่อง การปรับปรุงพิธีสารว่ากลไกระงับข้อพิพาทด้านเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Protocol on Enhanced Dispute Settlement Mechanism : EDSM) เมื่อวันพุธที่ 7 สิงหาคม 2562 จัดโดยกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ

3.12 การประชุมเตรียมการเพื่อจัดทำทำเนียบไทยสำหรับการจัดทำกรอบพหุภาคีด้านการอำนวยความสะดวกทางการลงทุนภายใต้ WTO เมื่อวันจันทร์ที่ 2 กันยายน 2562 จัดโดยกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ

การจัดทำอนุบัญญัติ ออกตามความในร่างพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2560

การจัดทำอนุบัญญัติออกตามความในร่างพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2560

พระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2560 ถูกบังคับใช้เมื่อวันที่ 29 สิงหาคม 2560 ซึ่งพระราชบัญญัตินี้มีหลักการเพื่อปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับแร่ และกฎหมายเกี่ยวกับพิกค้อคราค่าภาคหลวงแร่ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบันเนื่องจากพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2510 ได้ประกาศใช้มาเป็นเวลานาน การบริหารจัดการแร่ไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน การควบคุมกำกับดูแลเหมืองแร่ไม่ได้คำนึงถึงความแตกต่างในขนาดของเหมืองแร่ มีกระบวนการขั้นตอนการอนุญาตมากเกินไปจนเกิดความจำเป็น ประกอบกับการประกอบกิจการเหมืองแร่เป็นกิจการที่ส่งผลกระทบต่อประชาชนและชุมชนในการมีส่วนร่วมการอนุรักษ์ การจัดการการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ และการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม รวมถึงบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการแร่ยังไม่เหมาะสม การจัดสรรผลประโยชน์และการเยียวยาความเสียหายให้กับผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการประกอบกิจการเหมืองแร่ยังมีน้อย และกลไกตามกฎหมายปัจจุบันยังไม่มีบทบัญญัติรองรับการที่ประเทศไทยเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียน

โดยมีสาระสำคัญที่กำหนดขึ้นใหม่ในพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2560 ได้แก่

- กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการบริหารจัดการแร่ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประเทศและการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยคำนึงถึงคุณภาพในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และผลกระทบต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อมอย่างรอบด้าน ทั้งนี้ ให้มีคณะกรรมการนโยบายการบริหารจัดการแร่แห่งชาติเป็นผู้จัดทำแผนแม่บทบริหารจัดการแร่ ซึ่งแผนแม่บทดังกล่าวจะต้องกำหนดพื้นที่ที่ควรสงวนหวงห้ามหรืออนุรักษ์ไว้ และเขตแหล่งแร่เพื่อการทำเหมือง ซึ่งต้องเป็นพื้นที่ที่มีแหล่งแร่อุดมสมบูรณ์และมีมูลค่าทางเศรษฐกิจสูง และต้องไม่ใช่พื้นที่ในเขตอุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เขตโบราณสถาน พื้นที่แหล่งต้นน้ำหรือป่าน้ำซับซึม พื้นที่เขตปลอดภัยและความมั่นคงแห่งชาติ หรือพื้นที่ที่มีกฎหมายห้ามเข้าใช้ประโยชน์โดยเด็ดขาด
- กำหนดให้มีการแบ่งการทำเหมืองออกเป็น 3 ประเภท และมีการลดภาระในการขอและใบอนุญาตการประกอบธุรกิจเกี่ยวกับแร่เท่าที่จำเป็น เพื่อกระจายอำนาจในการพิจารณาอนุญาตให้เหมาะสมกับการทำเหมืองแร่แต่ละชนิด ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพิจารณาอนุญาต และเอื้อให้เกิดความคล่องตัว มีความโปร่งใส ตรวจสอบได้
- กำหนดมาตรการจูงใจให้ผู้ประกอบการมีส่วนร่วมในการรับผิดชอบต่อสังคม สำหรับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมแร่ที่สามารถบริหารจัดการทรัพยากรแร่ให้เกิดคุณภาพทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมสูงกว่ามาตรฐานที่กฎหมายกำหนด อาจได้รับสิทธิประโยชน์ในการลดหย่อนหรือยกเว้นค่าธรรมเนียม รวมถึงการบริการอื่น ๆ ภายใต้วงรอบแห่งกฎหมาย

การรับฟังความคิดเห็นของชุมชนในพื้นที่ที่ขอประทานบัตรและการทำประชาคมเพื่อการขอประทานบัตร

- กำหนดให้ผู้ประกอบการเหมืองแร่ต้องจัดทำแผนฟื้นฟูสภาพพื้นที่การทำเหมือง การพัฒนา การใช้ประโยชน์ การเฝ้าระวังผลกระทบสิ่งแวดล้อมทั้งภายหลังการทำเหมืองและการปิดเหมือง และให้วางหลักประกันฟื้นฟูสภาพพื้นที่ทำเหมืองเพื่อเยียวยาสิ่งแวดล้อมและผู้ได้รับผลกระทบจากการทำเหมือง รวมถึงจัดทำประกันภัยเพื่อรับผิดชอบต่อบุคคลภายนอกเพิ่มเติมจากการวางหลักประกัน สำหรับการทำเหมืองประเภทที่ 2 และ 3
- กำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามการฝ่าฝืนกฎหมายที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยกำหนดให้มีค่าสินไหมทดแทนเพื่อการลงโทษ นอกเหนือจากความรับผิดชอบทางแพ่งทั่วไป และปรับเพิ่มอัตราโทษ 30 เท่าของอัตราโทษเดิม
- กำหนดหลักการการรับฟังความคิดเห็นและการมีส่วนร่วมของประชาชนไว้อย่างชัดเจน ตั้งแต่ขั้นตอนการกำหนดนโยบาย การอนุญาต และภายหลังการอนุญาต
- กำหนดหลักเกณฑ์การจัดสรรผลประโยชน์จากการทำเหมืองสู่ท้องถิ่นอันเป็นที่ตั้งของเขตพื้นที่คามคำขออาชญาบัตรพิเศษและประทานบัตร เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการพัฒนาท้องถิ่นและการปรับปรุงสภาพพื้นที่ที่ผ่านการทำเหมืองแล้ว

ในปีงบประมาณ 2562 ได้ดำเนินการจัดทำอนุบัญญัติออกตามความในกฎหมายว่าด้วยแร่ พ.ศ. 2560 ที่จำเป็นแล้วเสร็จ จำนวน 21 เรื่อง และนำไปประกาศในราชกิจจานุเบกษาเพื่อให้กฎหมายมีผลใช้บังคับ เพื่อไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อการบริหารราชการแผ่นดิน การบริหารจัดการแร่ การพิจารณาอนุญาต และการควบคุมกำกับดูแลของหน่วยงานภายใต้พระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2560 และได้จัดอบรมสัมมนาเพื่อเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจและทักษะในการปฏิบัติงานตามกฎหมายว่าด้วยแร่ โดยให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความรู้ความเข้าใจในกฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ คำสั่งที่ออกตามความในพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2560 และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติราชการ สามารถปฏิบัติงานได้ตามที่กฎหมายกำหนดและเป็นไปในแนวทางเดียวกัน รวมถึงการศึกษาสภาพข้อเท็จจริงของสถานประกอบการที่อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมาย สามารถที่จะนำออกกฎหมายปรับเข้ากับข้อเท็จจริงได้ และได้ลงพื้นที่เผยแพร่ประชาสัมพันธ์พระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2560 และอนุบัญญัติที่เกี่ยวข้องแก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) องค์กรบริหารส่วนตำบล (อบต.) และประชาชนทั่วไป

การจัดอบรมเพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจใน พ.ร.บ. แร่ พ.ศ. 2560
และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติราชการ

ด้านอุตสาหกรรมพื้นฐาน

การส่งเสริมและพัฒนาของเสียเป็นแหล่งทรัพยากรทดแทน
เพื่อสนับสนุนการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ
และรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย 4.0

การส่งเสริมและพัฒนานวัตกรรมด้านการเพิ่มมูลค่าแร่

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ (กพร.) ในฐานะที่เป็นหน่วยงานบริหารจัดการอุตสาหกรรมแร่ และอุตสาหกรรมพื้นฐานให้มีประสิทธิภาพและคุณภาพทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ได้ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมพื้นฐาน เพื่อเป็นฐานการผลิตวัตถุดิบและเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันให้กับอุตสาหกรรมรายสาขาต่างๆ โดยอุตสาหกรรมพื้นฐานที่สำคัญได้แก่ อุตสาหกรรมต่อเนื่องจากแร่ การนำวัสดุเหลือใช้หรือของเสียกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่เพื่อเป็นแหล่งทรัพยากรทดแทนให้แก่ภาคอุตสาหกรรม รวมทั้งการส่งเสริมและพัฒนาวัตถุดิบทดแทนให้แก่ภาคอุตสาหกรรม โดยมีผลการดำเนินงานที่สำคัญในปีงบประมาณ 2562 ดังนี้

1. การส่งเสริมและพัฒนาของเสียเป็นแหล่งทรัพยากรทดแทน เพื่อสนับสนุนการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ และรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย 4.0

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ (กพร.) ได้ให้ความสำคัญกับปัญหาการขาดแคลนทรัพยากรแร่ในอนาคตควบคู่ไปกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยให้ความสำคัญกับการรีไซเคิลขยะหรือของเสียจากครัวเรือนและอุตสาหกรรม (Secondary Raw Materials) โดยแยกสกัดแร่และโลหะกลับมาใช้ประโยชน์ หรือที่เรียกว่า "Urban Mining" โดยที่ผ่านมาได้ดำเนินโครงการต่อเนื่อง เพื่อส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยีรีไซเคิลขยะหรือของเสียกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่เพื่อเป็นแหล่งทรัพยากรทดแทนให้แก่ภาคอุตสาหกรรม ลดการใช้ทรัพยากรใหม่ ลดการเกิดขยะและปัญหามลพิษต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน รวมทั้งส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ และขับเคลื่อนสู่ Zero Waste Society และ Circular Economy ตลอดจนรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย 4.0 ที่เน้นการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมด้วยนวัตกรรม การสร้างการมีส่วนร่วม และการพัฒนาที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม สำหรับในปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 มีผลการดำเนินงานที่สำคัญ ดังนี้

1.) ส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยีรีไซเคิล เพื่อสนับสนุนการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ และรองรับการขับเคลื่อนสู่ Circular Economy

(1.1) ได้มุ่งเน้นการส่งเสริมและต่อยอดการใช้เทคโนโลยีรีไซเคิลในพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศเป้าหมาย ได้แก่ พื้นที่เมืองปริมณฑล (จังหวัดสมุทรปราการ สมุทรสาคร และปทุมธานี) และพื้นที่ EEC (จังหวัดระยอง ชลบุรี และปราจีนบุรี) โดยศึกษา ทดลอง พัฒนา และถ่ายทอดเทคโนโลยีรีไซเคิลต้นแบบที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติให้แก่ผู้ประกอบการ เพื่อให้สามารถนำขยะหรือของเสียจากภาคอุตสาหกรรมและภาคครัวเรือนที่เกิดขึ้นในพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศเป้าหมายมาใช้ประโยชน์เป็นทรัพยากรหมุนเวียนในเชิงพาณิชย์ โดยมีเป้าหมายการพัฒนาเทคโนโลยีรีไซเคิลขยะหรือของเสียรวม 8 ชนิด ซึ่งผลการดำเนินงานประสบความสำเร็จในการพัฒนาเทคโนโลยีรีไซเคิลต้นแบบที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมสำหรับขยะหรือของเสียซึ่งเกิดขึ้นในพื้นที่เป้าหมาย พร้อมถ่ายทอดเทคโนโลยีรีไซเคิลต้นแบบดังกล่าวทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติให้แก่ผู้ประกอบการ เพื่อให้สามารถนำขยะหรือของเสียดังกล่าวมาใช้ประโยชน์เป็นทรัพยากรหมุนเวียนในเชิงพาณิชย์ ดังนี้

• ตะกอนจากกระบวนการขุดเตรียมชิ้นแม่เหล็กกำลังสูง และเศษซากแม่เหล็กกำลังสูงที่มีนีโอดีเมียม (Neodymium, Nd) เป็นองค์ประกอบ โดยการผลิตเป็นนีโอดีเมียมออกไซด์ สำหรับใช้เป็นวัตถุดิบตั้งต้นในการผลิตแม่เหล็กกำลังสูง

- แผงเซลล์แสงอาทิตย์ที่ชำรุดหรือหมดอายุ โดยการผลิตเป็นเงินบริสุทธิ์
- กากตะกอนจากระบบบำบัดน้ำเสียที่มีทองแดงและนิกเกิลเป็นองค์ประกอบ โดยการผลิตเป็นทองแดงบริสุทธิ์และผงนิกเกิลความเข้มข้นสูง
- สารเร่งปฏิกิริยาใช้งานแล้วที่มีนิกเกิลเป็นองค์ประกอบ โดยการผลิตเป็นเฟอร์โรนิกเกิล/โลหะผสมนิกเกิล
- ผงตะกั่วอะลูมิเนียม โดยการใช้เป็นวัตถุดิบทดแทนในการผลิตอิฐมวลเบาแบบ AAC (Autoclaved Aerated Concrete)
- เศษบรรจุภัณฑ์พลาสติกที่มีอะลูมิเนียมเป็นองค์ประกอบ โดยการผลิตเป็นแว็กซ์และเศษแผ่นอะลูมิเนียม
- น้ำล้างในกระบวนการชุบนิกเกิลด้วยไฟฟ้า โดยการผลิตเป็นโลหะนิกเกิล
- เทคโนโลยีรีไซเคิลฝุ่นสังกะสีจากอุตสาหกรรมชุบเคลือบสังกะสีแบบจุ่มร้อน (Hot-Dip Galvanizing) โดยการผลิตเป็นสังกะสีซัลเฟต ($ZnSO_4$)

(1.2) ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีรีไซเคิล เพื่อพัฒนาและประยุกต์ใช้วัตถุดิบทดแทนในอุตสาหกรรมชิ้นส่วนเครื่องจักรกล โดยพัฒนาและขยายผลเทคโนโลยีที่มีอยู่ของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ และหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อพัฒนาวัตถุดิบทดแทนในอุตสาหกรรมชิ้นส่วนเครื่องจักรกล โดยเฉพาะวัตถุดิบที่ส่วนใหญ่ต้องนำเข้าจากต่างประเทศ จำนวน 1 ชนิด รวมทั้งพัฒนามลงานต้นแบบที่ใช้วัตถุดิบทดแทนดังกล่าวในการผลิตชิ้นส่วนเครื่องจักรกล เพื่อเป็นตัวอย่างให้ผู้ประกอบการนำไปประยุกต์ใช้ ตลอดจนถ่ายทอดเทคโนโลยีดังกล่าวให้แก่ผู้ประกอบการ ซึ่งขณะนี้อยู่ในระหว่างการพัฒนาผลงานต้นแบบที่ใช้วัตถุดิบทดแทนดังกล่าวในการผลิตชิ้นส่วนเครื่องจักรกล

2.) พัฒนาศูนย์วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีรีไซเคิลที่มีประสิทธิภาพและครบวงจรทัดเทียมกับประเทศที่พัฒนาแล้ว

โดยการติดตั้งเครื่องจักรและอุปกรณ์ด้านกระบวนการคัดแยกทางกายภาพ/ทางกล (Particle Separation Process) เพิ่มเติม ซึ่งเป็นเครื่องจักรและอุปกรณ์สำคัญที่ใช้ในการเตรียมขยะหรือของเสียด้วยการบดย่อย คัดขนาด คัดแยก เพื่อให้วัสดุต่าง ๆ แยกออกจากกันก่อนที่จะเข้าสู่กระบวนการรีไซเคิลในขั้นตอนต่อไป โดยเฉพาะกลุ่มขยะอิเล็กทรอนิกส์ ทั้งนี้ เพื่อผลักดันให้ของเสียกลายเป็นแหล่งทรัพยากรทดแทนของภาคอุตสาหกรรมได้อย่างเป็นรูปธรรม และรองรับการฝึกอบรมถ่ายทอดเทคโนโลยีรีไซเคิลให้แก่ผู้ประกอบการได้ไม่น้อยกว่า 200 รายต่อปี ขณะนี้อยู่ในระหว่างการจัดตั้งเครื่องจักรและอุปกรณ์ด้านกระบวนการคัดแยกทางกายภาพ/ทางกล ซึ่งจะเป็นเครื่องจักรและอุปกรณ์ในระดับโรงงานต้นแบบ (Pilot Scale) ที่บดย่อย คัดขนาด คัดแยกขยะอิเล็กทรอนิกส์ โดยเฉพาะซากแผงวงจรอิเล็กทรอนิกส์ ที่ครบวงจรชุดแรกของประเทศไทย โดยคาดว่าจะแล้วเสร็จภายในเดือนมิถุนายน 2563

3.) บูรณาการร่วมกับหน่วยงานภาครัฐอื่นๆ ในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน และด้านการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12

โดยเฉพาะในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยีที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การสร้างระบบหมุนเวียนวัสดุที่ใช้แล้วที่มีประสิทธิภาพ การส่งเสริมการใช้วัสดุทดแทนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ การจัดการขยะและมลพิษอย่างยั่งยืน โดยการส่งเสริมให้ภาคอุตสาหกรรมมีการนำหลักการเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) มาใช้เพื่อการบริหารจัดการทรัพยากร ซึ่งอยู่ในขั้นตอนของการจัดทำหลักเกณฑ์การประเมินผลและตรวจวัดประสิทธิภาพสถานประกอบการตามหลักการเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) สำหรับใช้ในการตรวจประเมินและวินิจฉัยสถานประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน เพื่อหาแนวทางในการปรับปรุงการดำเนินงานของสถานประกอบการเหล่านั้น ตามหลักการเศรษฐกิจหมุนเวียน นำไปสู่การพัฒนาและยกระดับการดำเนินงานของสถานประกอบการ สำหรับเป็นฐานในการหมุนเวียนทรัพยากรกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ รองรับการขับเคลื่อนเศรษฐกิจหมุนเวียนของประเทศ อย่างไรก็ตาม หลักการเศรษฐกิจหมุนเวียนเป็นเรื่องที่เพิ่งจะได้รับความสนใจอย่างมากทั้งในและต่างประเทศในระยะสองสามปีที่ผ่านมา จึงยังไม่มีหลักเกณฑ์ที่แน่นอนให้ยึดตาม หลายหน่วยงานในต่างประเทศยังอยู่ในขั้นตอนการร่างหลักเกณฑ์ออกมา เช่น หน่วยงาน ISO, WBCSD เป็นต้น

2. การส่งเสริมและพัฒนานวัตกรรมด้านการเพิ่มมูลค่าแร่

ในปีงบประมาณ 2562 กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ (กพร.) ได้ดำเนินการกิจการศึกษาวิจัยและพัฒนาวัตกรรมการเพิ่มมูลค่าแร่ โดยมุ่งเน้นการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและหาแนวทางการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับทรัพยากรแร่ เพื่อตอบสนองความต้องการวัตถุดิบแร่คุณภาพสูงของภาคอุตสาหกรรมประเทศ โดยมีผลการดำเนินงานที่สำคัญ ดังต่อไปนี้

1.) การเพิ่มประสิทธิภาพการเผาหินเพอร์ไลต์ (Perlite) เพื่อใช้เป็นวัสดุที่มีน้ำหนักเบาและกันความร้อน

โดยกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ได้ดำเนินการศึกษาการเพิ่มประสิทธิภาพการเผาหินเพอร์ไลต์ (Perlite) เพื่อใช้เป็นวัสดุที่มีน้ำหนักเบาและกันความร้อน โดยทำการศึกษาค้นคว้าความสัมพันธ์ระหว่างอัตราการขยายตัวของหินเพอร์ไลต์ อุณหภูมิที่เผา เวลาในการเผา และขนาดเม็ดเพอร์ไลต์ที่นำไปเผา เพื่อที่จะนำผลการศึกษาไปเพิ่มประสิทธิภาพการเผาและลดต้นทุนด้านการเผาเพอร์ไลต์ที่ค่อนข้างสูง

ผลจากการศึกษาในห้องปฏิบัติการ พบว่า การอัตราการขยายตัวของหินเพอร์ไลต์แปรผันตรงกับอุณหภูมิ เวลาที่เผา (ยกเว้นที่อุณหภูมิมากกว่า 1200°C และเวลาในการเผามากกว่า 75 วินาที) โดยที่ขนาดเม็ดเพอร์ไลต์ที่เผาจะมีผลต่ออัตราการขยายตัวของเพอร์ไลต์ที่เผาด้วย ดังนั้นหากจะเพิ่มประสิทธิภาพการเผาเพอร์ไลต์ให้สูงสุดจะต้องเลือกอุณหภูมิ เวลา และขนาดเม็ดเพอร์ไลต์ที่เหมาะสม เพื่อที่จะให้ได้ขนาดเม็ดเพอร์ไลต์หลังเผาตามที่ต้องการ โดยที่มีต้นทุนการเผาที่เหมาะสม

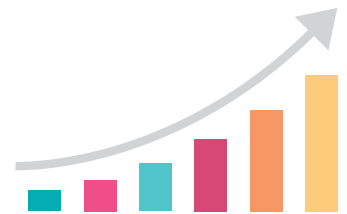
การทดลองเผาตัวอย่างเพอร์ไลต์เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างอุณหภูมิที่เผา เวลาในการเผา และการขยายของอุณหภูมิแร่เพอร์ไลต์ในห้องปฏิบัติการ

2.) การออกแบบกระบวนการเพิ่มคุณภาพหินแกรนิตฝุ่นเพื่อใช้ทดแทนทรายก่อสร้างกรณีศึกษาโรงโม่หินแกรนิตในพื้นที่จังหวัดชลบุรี ระยอง และตราด

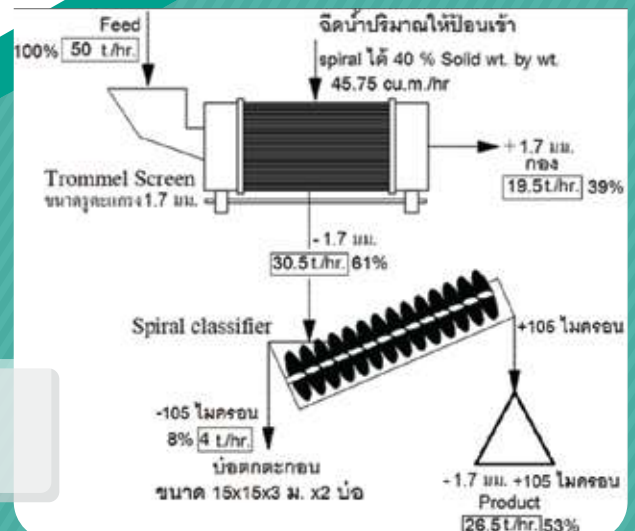
โดยกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ได้ดำเนินการศึกษาการออกแบบกระบวนการเพิ่มคุณภาพหินแกรนิตฝุ่นเพื่อใช้ทดแทนทรายก่อสร้างในการผสมคอนกรีต โดยในการศึกษารั้งนี้ คณะผู้ศึกษาได้คัดเลือกแหล่งหินแกรนิต ในพื้นที่ภาคตะวันออก ได้แก่ จังหวัดตราด ระยอง และชลบุรี เนื่องจากเป็นแหล่งหินแกรนิตขนาดใหญ่ มีปริมาณหินฝุ่นเกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก และอยู่ใกล้โครงการก่อสร้างขนาดใหญ่ ซึ่งจะเป็นกลุ่มเป้าหมายในการใช้หินฝุ่นจำนวนนี้

โดยกระบวนการเพิ่มคุณภาพหินแกรนิตฝุ่นเพื่อให้สามารถใช้ทดแทนทรายหยาบ (Fine Aggregate) ที่ใช้ในอุตสาหกรรมก่อสร้าง สามารถทำได้โดยการคัดขนาดหินฝุ่นให้มีขนาดระหว่างตั้งแต่ 105 ไมครอน ถึง 1.7 มิลลิเมตร และเครื่องมืออุปกรณ์ที่ใช้ในกระบวนการเพิ่มคุณภาพ ได้แก่ Trommel Screen , Spiral Classifier , Belt Conveyor และ Water Pump โดยมีค่าใช้จ่ายในการเพิ่มคุณภาพ ได้แก่ เงินลงทุนเบื้องต้นประมาณ 10 ล้านบาท และ ค่าใช้จ่ายแปรผันประมาณ 50 บาทต่อตัน (product) มีระยะเวลาคืนทุนประมาณ 4.3 ปี ค่า IRR = 29.5 % , ค่า NPV ประมาณ 16 ล้านบาท และราคาขายต่ำสุดที่ยังทำให้โครงการมีความเป็นไปได้ทางเศรษฐศาสตร์ คือ ต้องมากกว่า 139 บาทต่อตัน

วิเคราะห์การกระจายตัวของขนาดตัวอย่างหินแกรนิตฝุ่นด้วยวิธี Sieve Analysis เพื่อเปรียบเทียบคุณสมบัติของตัวอย่างหินแกรนิตฝุ่นกับมาตรฐานของทรายหยาบ (Fine Aggregate) ที่ใช้ในงานคอนกรีต

การออกแบบกระบวนการปรับปรุงคุณสมบัติหินฝุ่นในเชิงพาณิชย์

ข้อมูลขององค์กร

● กิจกรรมในรอบปี

นายวิชณุ กับเทีย อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ พร้อมด้วยคณะผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ กพร. เข้าร่วมพิธีบวงสรวงพระนารายณ์และสักการะพระภูมิเจ้าที่ สี่ศักดิ์สิทธิ์ ประจำกระทรวงอุตสาหกรรมและร่วมพิธีทางศาสนาในวันคล้ายวันสถาปนา กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ครบรอบ 17 ปี

นายวิษณุ กับทีม อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ พร้อมด้วยนายนคร ศรีมงคลเข้าร่วมพิธีมอบรางวัลและใบประกาศเกียรติคุณแก่สถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรในภูมิภาค OPOAI 4.0 เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ 4 ตุลาคม 2561 ณ โรงแรม เดอะ เบอร์เคลีย์ ประตูน้ำ กรุงเทพฯ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี เป็นประธาน
ในพิธีมอบรางวัลอุตสาหกรรม พร้อมถ่ายร่วมกับผู้บริหาร
กระทรวงอุตสาหกรรมและ ผู้ได้รับรางวัล
เมื่อวันพฤหัสบดีที่ 20 ธันวาคม 2561
ณ ตึกสันติไมตรี ทำเนียบรัฐบาล

นายวิษณุ กัทเทียว อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐาน และการเหมืองแร่ เป็นประธานในพิธีเปิด
การประชุมคณะทำงานความร่วมมือด้านแร่ธาตุอาเซียน ครั้งที่ 16
(The 16th ASEAN Senior Officials Meeting on Minerals)
โดยมุ่งหวังให้เกิดความร่วมมือในเชิงนโยบายในการพัฒนาด้านแร่ธาตุในประเทศสมาชิกอาเซียน
เมื่อวันจันทร์ที่ 18 มีนาคม 2562 ณ โรงแรม แคนทารี ฮิลล์ เชียงใหม่

นายวิบูลย์ กับทีม อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ พร้อมคณะผู้บริหาร
และเจ้าหน้าที่ กพร. ร่วมกิจกรรม “สืบสานประเพณีสงกรานต์ กพร. 2562”
โดยได้รับเกียรติจาก นายสมชาย หาญหิรัญ อธิบดีรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม
ให้เกียรติเป็นประธาน เมื่อวันพุธที่ 10 เมษายน 2562 ณ บริเวณห้องโถง กพร.

นายวิชณุ ทับเที่ยง อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
นำคณะผู้บริหาร ข้าราชการ พนักงาน และเจ้าหน้าที่ กพร. ร่วมพิธีถวายพระพรชัยมงคล
เนื่องในการพระราชพิธีบรมราชาภิเษกพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
เมื่อวันจันทร์ที่ 13 พฤษภาคม 2562 ณ อาคารสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

นายนิรันดร์ ชีวมหิสรานนท์ รองอธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
พร้อมด้วยนายนคร ศรีมงคล ผู้อำนวยการกองยุทธศาสตร์และแผนงาน และเจ้าหน้าที่ กพร.
ร่วมพิธีทำบุญตักบาตรถวายพระราชกุศล
เนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษาสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินี
เมื่อวันจันทร์ที่ 3 มิถุนายน 2562 ณ ท้องสนามหลวง

นายวิชวุธ ทับเที่ยง อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ และผู้บริหาร กพร. ให้การต้อนรับ นายอภิรักษ์ โชติกเสถียร รองปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ให้เกียรติเป็นประธานเปิดงานสัมมนาวิชาการ Innovation in Raw Materials Conference 2019 : Circular Economy ซึ่งถ่ายทอดความรู้และแนวทางการปรับตัวสู่ Circular Economy และขยายผลเทคโนโลยีต้นแบบที่ กพร. พัฒนาขึ้นสู่การนำไปใช้ในภาคอุตสาหกรรม เมื่อวันที่ 12 มิถุนายน 2562 ณ ศูนย์วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีวัสดุ อ.พระประแดง จ.สมุทรปราการ

นายสุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม พร้อมคณะ เข้าตรวจเยี่ยม กพร.

เพื่อพบปะหารือข้อราชการ พร้อมทั้งมอบนโยบายในการบริหารงาน

โดยมี นายวิญญู ทับทึ่ม อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

พร้อมด้วยคณะผู้บริหาร กพร. ให้การต้อนรับ เมื่อวันพฤหัสบดีที่ 29 สิงหาคม 2562 ณ ห้องประชุมทองคำ กพร.

นายนิรันดร์ ชีวมหิธรานนท์ รองอธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ กล่าวรายงานในพิธีมอบรางวัลประจำปี 2562 ของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ซึ่งจัดขึ้นเพื่อประกาศเกียรติคุณและเชิดชูเกียรติให้กับสถานประกอบการที่ได้รับรางวัลเหมืองแร่สีเขียว และ CSR-DPIM โดยมีนายธีระยุทธ วาณิชชัง ผู้ช่วยรัฐมนตรีประจำกระทรวงอุตสาหกรรม ให้เกียรติเป็นประธานเปิดงานและมอบรางวัล และจัดสัมมนาเกี่ยวกับภาคอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน ในหัวข้อ “นวัตกรรมอุตสาหกรรมแร่ของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่” (Innovation in Mining Industry) และ “แนวทางการผลักดันอุตสาหกรรมแร่ไทยเข้าสู่ Asian Mineral Award” เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ 19 กันยายน 2562 ณ ห้องแกรนด์บอลรูม ชั้น 3 โรงแรม ดี เอมเมอร์ลด์ กรุงเทพฯ

คณะผู้จัดทำหนังสือรายงานประจำปี 2562 กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

ประธานคณะทำงาน

นายนคร ศรีมงคล

ผู้อำนวยการกองยุทธศาสตร์และแผนงาน

คณะทำงานสนับสนุนข้อมูลและร่วมดำเนินการ

1. ผู้แทนสำนักงานเลขาธิการกรม
2. ผู้แทนกองกฎหมาย
3. ผู้แทนกองนวัตกรรมวัตถุดิบและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง
4. ผู้แทนกองบริการงานอนุญาต
5. ผู้แทนกองบริหารจัดการวัตถุดิบอุตสาหกรรม
6. ผู้แทนกองบริหารสิ่งแวดล้อม
7. ผู้แทนกองวิศวกรรมบริการ
8. ผู้แทนศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
9. ผู้แทนกลุ่มตรวจสอบภายใน

คณะทำงานประสานงานและดำเนินการ

กลุ่มติดตามประเมินผล กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

1. นายยุพิน พิพิธภักดี
2. นายเดชา คำแก้ว
3. นางกนิษฐา สุคนธสิงห์
4. นางสาวปิยะณัฐ กุลศิริวนิชย์

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ